

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಮಾರ್ಚ್ - 2010

ಆತಂಕವಾದಿಗಳ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಎಲ್ಲ ಲೋಹದ ಆಯುಧಗಳು ನಿಷಿದ್ಧ

With Best Compliments from:

SVR Agencies

NO.2, 3rd Cross Kalasipalyam,
New Extention Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 080 - 22222301
Fax : 080 - 22224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and Dusters for
Agriculture and Horticulture

CONSIGNMENT : M/S DSM ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS
(INDIA) PVT. LTD
Thermoplastic PloysterGranules
(CENKITE) Polyamise Granules
(CENKALON)

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪುಟ 27

ಸಂಚಿಕೆ - 6

ಮಾರ್ಚ್ - 2010

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿಶೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಸ್. ಪ್ರವಾಣ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ:

ಬಿ.ಮುನಿಗಾ ಲೇಔಟ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	3
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ...	ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	6
ಯಾರೋ...	ಅ.ರಾ. ಮಿತ್ರ	7
ನಾನು ರೂಪದರ್ಶಿ...	ಡಾ ಡಿ.ವಿ. ಗುರುಪ್ರಸಾದ್	12
ಮೊದಲ ಗಂಡ	ಮಧುರಾ ಕರ್ಣಿಮ್	15
ಮೇಲಕ್ಕೆ ಪೋನ್...	ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ	19
ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು...	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	22
ಸಂಕಟ ತಂದ...	ಪ್ರೊ. ಬ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್	24
ಯೂರೋಪ್...	ಧೃತಿ	28
ತುಂತುರು	ದಂನತಿ	34
ಜೀವನ 2.0...	ಹ.ನ. ವೇಣು	35
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	37
ಶರಲೇಖ ಲಾವಣಿ..	ಎನ್. ಪ್ರಕಾಶ್	40

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,

ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: aparanji@hotmail.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,

ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಘೇನ್, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್,

ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 080-26688488. email: brmurthy@dataone.in

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ಪುರಾಣ ಹೇಳೋದು, BT ಬದನೆ ತಿನ್ನೋದು ಅನ್ನಬಹುದು ಈಗ !!

★★★

'ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರರಿಲ್ಲ' - ಹೇಳಿಕೆ

● ಅನುಭವದ ಮಾತು!!

★★★

ನಿರಂತರ ವಿದ್ಯುತ್ ಅಸಾಧ್ಯ - ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು

● 'ಕರಾಳ' ಸತ್ಯ ಎಂದರೆ ಇದೇ !!

★★★

ಪ್ರತಿಭಟನೆ ವಿರುದ್ಧವೇ ಪ್ರತಿಭಟನೆ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂದರೆ ಇದೇ ಇರಬೇಕು !?!

★★★

ಜನಾಂಗೀಯ ದಾಳಿ; ಒಪ್ಪಿದ ಆಸ್ಪೀಲಿಯಾ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಕೋಟಿ ಸೂರೆ ಹೋದಮೇಲೆ..... !!

★★★

ಶಾರುಖ್ ಖಾನ್ ಚಿತ್ರದ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟನೆ - ಮುಂಬೈ ಸುದ್ದಿ

● ಶಿವ, ಶಿವ !!

★★★

ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಂದಲೇ ಕಾನೂನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಹೆಚ್ಚು - ಹೇಳಿಕೆ

● ಇತರರಿಗೆ ಕಾನೂನೇ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ ?!

★★★

ಟರ್ಫ್ ಕ್ಲಬ್ ಸ್ಥಳಾಂತರ; ಇಂದು ವಿಚಾರಣೆ - ಸುದ್ದಿ

● ಯಾವ ಕುದುರೆ ಗೆಲ್ಲುತ್ತೋ ನೋಡಬೇಕು

★★★

ಸಂಪುಟ ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾರ್ಪಾಡಿಲ್ಲ - ಹೇಳಿಕೆ

● ನಮಗಿದು ಎಂದೋ ಗೊತ್ತಿತ್ತು !!

★★★

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ

‘ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ಜೊತೆ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಅಪರಿಚಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಳಾಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದೀರ ಅಂತ ಇಚ್ಛೋಳ್ಳಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಡುಕಿ ಬೇಸ್ತು ನಂತರ ಆಟೊಮ್ಯಾಟಿಕ್ವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿ, ‘ಇಲ್ಲೇ ಹತ್ರ ಇರೋ ಯಾರನ್ನಾದ್ರೂ ಕೇಳಬಾರ್ಡೇ?’ ಅಂತ ಉದ್ಗರಿಸೋದು ಖಂಡಿತ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು, ‘ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮ್ಯಾಪ್ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೇ ಹುಡುಕೋನಿ ತಾಳು. ಯಾಕೆ ಅಷ್ಟು ಅವಸ್ಥೆ ಮಾಡ್ತೀಯಾ?’ ಅಂತ ಆಕೇನ ದಬಾಯಿಸೋದೂ ಅಷ್ಟೇ ಖಂಡಿತ. ಇದು ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಅಂತ ಯಾವಾಗ್ಲಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಬೇರೆಯೋರ್ನ್ ಕೇಳುಕ್ಕೆ ಆಕೇಗೆ ಇಲ್ಲದ ಹಿಂಜರಿಕೆ ನಿಮಗೇಕೆ ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರೆ, ನಾವು ಆದಿ ಮಾನವನ ಹಂತ ಮುಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಬೇಟೆಯಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಳು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆದಿಮಾನವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಕೆ ತನ್ನ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ಗುಂಪನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಅಪರಿಚಿತರನ್ನು ಆಕೆ ಕೇಳಿದರೆ, ಆ ಅಪರಿಚಿತ ಗುಂಪು ತಮ್ಮ ಗುಂಪಿನ ಜೀನ್ ಪೂಲ್ ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೊಸ ಸೇರ್ಪಡೆ ಎಂದು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕೈ ಉಜ್ಜುತ್ತಾ ಆಕೆಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆತ ಅಪರಿಚಿತರಾರನ್ನಾದರೂ ಹಾದಿ ಕೇಳಲು ತೊಡಗಿದರೆ, ಅವರು ‘ಇವನೊಬ್ಬ ಬಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ’ ಅಂತ ಗೊಣಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವನನ್ನ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅರ್ಥ ಆಯಿತಲ್ಲವೇ ಮ್ಯಾಪ್ ನೋಡೋದ್ರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅತೀವ ಆಸಕ್ತಿ ಯಾಕೆ ಅಂತ

ಈ ಮಾತನ್ನ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಕ್ರಿಸ್ ಕ್ರಾಫರ್ಡ್. ಕ್ರಿಸ್ ಅಮೆರಿಕೆಯವ. ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಆಟ ‘ಅಟಾರಿ’ ಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದು ಈತನೇ. ‘ಆಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಕಲಿಕೆ’ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಐಐಟಿ ಮುಂಬೈ ನವರು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿನ್ಯಾಸ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಕ್ರಿಸ್ ಮುಂಬೈಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಈ ಕುರಿತು ಪ್ರಬಂಧವೊಂದನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ನನ್ನನ್ನೂ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಅದಾದದ್ದು ಹೀಗೆ. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ನನಗೂ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳೆಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಈಗ ಎಪ್ಪತ್ತರ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಈ ಆಸಕ್ತಿ ಒಂದು ಚೂರೂ ಕುಂದದೇ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಹೇಳುವ ಆಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತು, ಅಗತ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹಲವು ಪತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ತಿಳಿಸುವ ಆಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತಾಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಆಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ನನ್ನನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರು. ಒಂದು ಚಂದದ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆ ಪ್ರಬಂಧ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿ ಮುಂಬೈಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಸುಯೋಗ ನನಗೆ ದೊರಕಿತು.

ವಾಹ್, ಎಂಥ ಸಮ್ಮೇಳನಾರೀ ಅದು. ಜಗತ್ತಿನ ಖ್ಯಾತ ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳ

ಎನ್ಯಾಸಕಾರರೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಚಲಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಪಾಲೀನಾ ಕೊರೇರಾ, ಅಲ್ಲಿನ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ಬಟ್ಟೆ ಬೊಂಬೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ, ಇಸ್ತೇಲಿನ ನೋನಿ ಅವಿಟಾಲ್, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೈಕೆಲಸದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಹೊರಗೆಳೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಳು. ಭಾರತದ ಫನ್‌ಸ್ಯೂಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಜಿತ್‌ಕುಮಾರ್ ಆಟಿಕೆಗಳ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಾ ಮನೋಭಾವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಹೇಳಿದರು.

ಕ್ರಿಸ್ ಕ್ರಾಫರ್ಡ್ ಮೊದಲ ದಿನದ ಕೀನೋಟ್ ಭಾಷಣಕಾರ. ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಆಟ ಆಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆದುಬಂದ ಬಗೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಅತ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತನ್ನ ವಿಷಯಾನ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ. ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಆದಿ ಮಾನವ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಎಸೆಯುವುದು. ಕಲ್ಲನ್ನೋ, ಈಟಿಯನ್ನೋ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಎಸೆದು ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅತ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಸೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಮುಂದೆ ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಯಾರಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಜನಪ್ರಿಯ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಂಡನ್ನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಎಸೆಯುವ ಅಥವಾ ಒದೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆಟಗಳು ಹೇಗೆ ಜೀವನ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಹರಿತಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದ. ಅವ ಕೊಟ್ಟ ಪವರ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ ನಿಜಕ್ಕೂ ಚೇತೋಹಾರಿಯಾದ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು.

ಎರಡನೇ ದಿನದ ಕೀನೋಟ್ ಸ್ಪೀಕರ್ ಡಾ|| ವಿವೇಕ್ ಮಾಂಟೇರೋ. ಬಿಳೀ ಪಾಯಿರ್ಯಾಮ ಬಿಳೀ ಬುಷ್‌ಪರ್ತ್ ಧರಿಸಿದ್ದ ಸಾಧಾರಣ ಎತ್ತರದ ಆಸಾಮಿ ವಿವೇಕ್. ವೇದಿಕೆಗೆ ಬಂದವನೇ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು, 'ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೂಡೋದನ್ನ ಕಲಿಸ್ತೀನಿ.' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸಾಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನೋನಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, 'ನಿಮ್ಮ ಕೈಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಏಳು ತೋರಿಸಿ' ಅಂದ. ಆಕೆ ಎಡಗೈನ ಐದು ಬೆರಳುಗಳು ಹಾಗೂ ಬಲಗೈನ ಎರಡು ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಳು. 'ಎಕ್ಸ್‌ಲೆಂಟ್. ಈಗ ಹದಿನೇಳು ತೋರಿಸಿ' ಅಂದ ನಮ್ಮ ಭಾಷಣಕಾರ. ಆಕೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಡಳು. 'ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಕ ಕೂತಿರೋ ಸಜ್ಜನರೂ ಸಹಾಯಮಾಡಬಹುದು' ಅಂದ ಅವಳ ಪಕ್ಕ ಕೂತಿದ್ದವನು ನಾನು. ನೋನಿ ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿನ ಹತ್ತು ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಚಾಚಿಹಿಡಿದ ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಟ್ಯೂಬ್ ಲೈಟ್ ಹತ್ತಿತು. ನಾನು ಏಳು ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದೆ. ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರಿದು ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂರು ಅಂಕಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೂಡುವುದು ಕಳೆಯುವುದು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ. ಇಂತಹ ಇಂಟರಾಕ್ಟಿವ್ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಧಾರಾವಿಯ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗಣಿತವನ್ನ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ ನವನಿರ್ಮಿತಿ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು. ನವನಿರ್ಮಿತಿ ವಿವೇಕ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಾ

ಸಂಸ್ಥೆ ವಿವೇಕ್‌ನ ಬಯೋಡೇಟಾನೇ ಕುತೂಹಲಕಾರಿ. ಈತ ಅಮೆರಿಕೆಯ ಕ್ಯಾಲ್‌ಟೆಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪಡೆದು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಿಂದ ಗಣಿತ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಡಾಕ್ಟರಲ್ ಡಿಗ್ರಿ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಗಟ್ಟಿಗ. ಅನಂತರ ಮುಂಬೈಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಈಗ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಸಿಐಟಿಯು ವಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೇ ನವನಿರ್ಮಿತಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಗಣಿತ, ವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಬಹು ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವ ದೀಕ್ಷೆ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಅಪೂರ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ www.navnirmithi.org ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

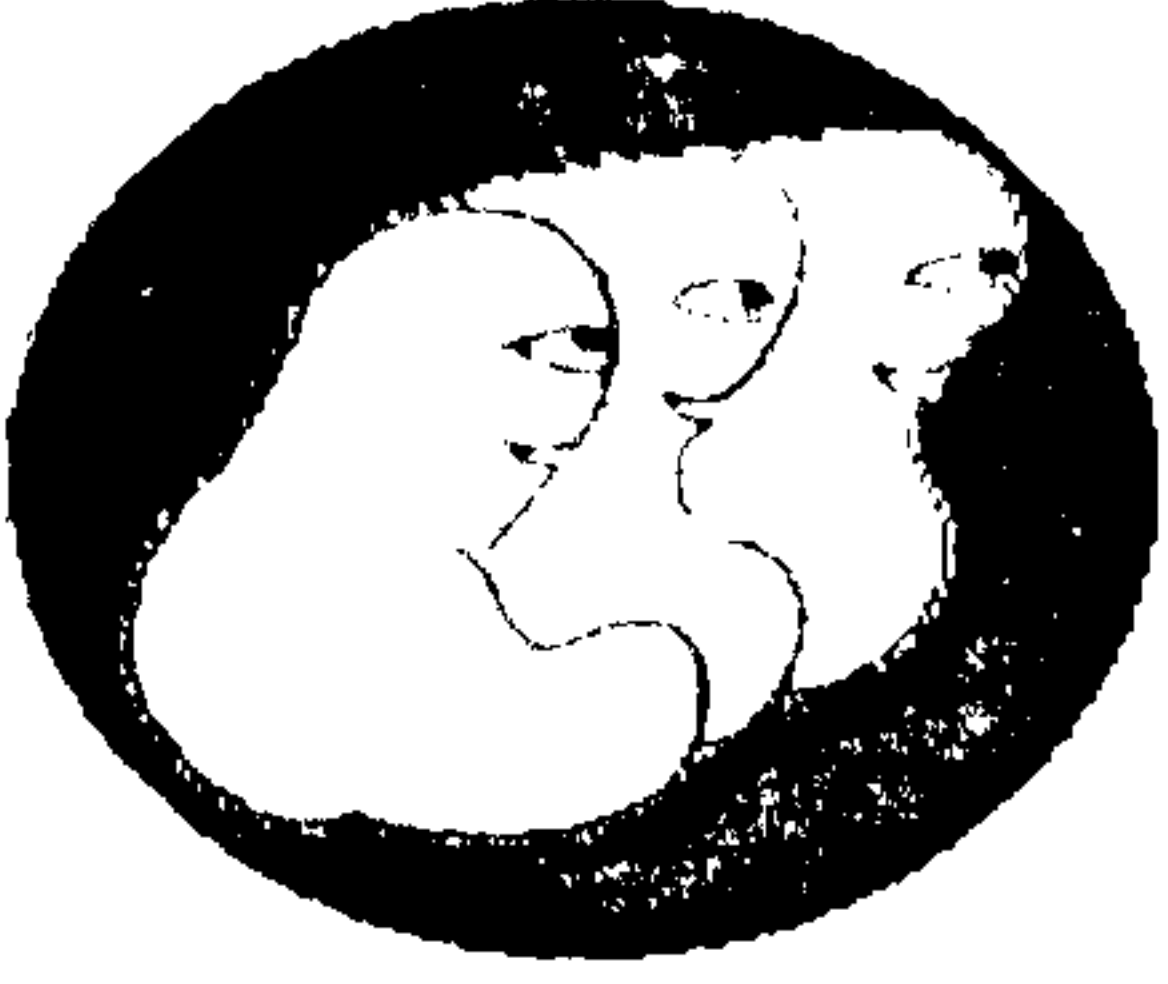
ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣಕ್ಕೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಐಐಟಿ ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ವನ್ ವಿಹಾರ್ ಗೆಸ್ಟ್ ಹೌಸಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಗೆಸ್ಟ್ ಹೌಸ್ ಸಮೀಪದ ಪೋವಾಯ್ ಸರೋವರದ ತೀರದಲ್ಲಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾನು ಈ ಸರೋವರದ ಸುತ್ತ ನನ್ನ ಪವರ್ ವಾಕಿಂಗ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ವಾಕಿಂಗಿನ ಸಹಚರ ಅಜಿತ್ ಬಾಸು.

ಈ ಅಜಿತ್ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರ ವೇದಾಂತ, ಮಹಾಭಾರತ, ರಾಮಾಯಣ, ಭಾಗವತ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲೇ ಓದಿ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವ ಸಂಭಾವಿತ ಈತ. ಏನು ಕೇಳಿದರೂ ಮಹಾಭಾರತದ (ನಾನು ಕೇಳಿದ) ಉಪಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ದಂಗುಬಡಿಸುವುದು ಈತನ ಜಾಯಮಾನ. ಸುಭದ್ರೆ ಅಭಿಮನ್ಯುವನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಗಾಂಧಾರಿಯ ಹತ್ತಿರ ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯಲು ಹೋದಾಗ ಏನಾಯಿತು ಅಂತ ನನಗೆ ಅಜಿತ್ ತಿಳಿಸುವವರೆಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 'ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಹಾರಾಡ್ತಾ ಇರುತ್ತಲ್ಲ ಅದನ್ನ ಸೆಡ್ಡಿ ಮಾಡೋದು ಹೇಗೆ?' ಅಂತ ನಾನು ಅವನನ್ನ ಕೇಳಿದೆ. 'ನನ್ನ ಹುಟ್ಟೂರಾದ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಪಳಗಿಸಿದ ಆನೆಗಳನ್ನು ನೇರವಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಮಾವುತ ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಿನ ತುದಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಅಂಗೈಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದೊಂದು ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಲೇ ಆನೆಗೆ ಮಾವುತ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಕದಲದೇ ಅನುಸರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತೆ. ಮನಸ್ಸು ಕೂಡ ಈ ಆನೆಯ ಹಾಗೆ. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಜಪವನ್ನ ಸದಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರ ಹಾರಾಟ ತಾನಾಗಿಯೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಈ ಜಪ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಭಾಗವೇ ಆಗಿಹೋಗುತ್ತೆ. ಆಗ ಅದು ಅಜಪಾಜಪ. ಜಪಿಸದಿದ್ದರೂ ಜಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಜಪ.' ಅಂದ ಅಜಿತ್.

ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡು ನಾನು ಒಂದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಜಪವೊಂದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಜಪಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ಜಪಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ.

- ಶಿವಕುಮಾರ್

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

• ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರೊ. ಅ.ರಾ. ಮಿತ್ರ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಕೃತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ನಾವು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾದ, ಸಲಿಸಾದ ಹಾಸ್ಯದ ಹರಿವನ್ನು ಅವರ ವಿಚಾರಪೂರ್ಣ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಹೋಗಬಹುದು. ಅಂತಹ ಅವರ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನದ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಪ್ರಬಂಧ “ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದರು!”

ಎಲ್ಲರ ಅನುಭವವೂ ಅದು. ಆದರೆ ಅವರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸೊಗಸು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿದ್ಧಿಸದು. ವಿಭಿನ್ನವಾದುದು ಅವರ ಶೈಲಿ. ಹಾಸ್ಯವೇ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವಲ್ಲ. ಅದು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು, ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು, ನಾಟಕದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಭಂದಸ್ಸಿನಂತಹ ಗಂಭೀರ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಮಿತ್ರರು ಹಾಸ್ಯ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಸಾಹಸವಲ್ಲ, ಒಂದು ಕ್ರೀಡಾ ಮನೋಭಾವ. ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ನಾವಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದವರಾರು ಎಂದು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲು ಮನೆಯವರು ಏನೇನು ಸರ್ಕಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೆ ಬಂದವರ ಮುಖಭಾವಗಳ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು (ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಕಾರ ಗುರುತಿಸುವಂತೆ) ಬಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿ ವರ್ಣಿಸುವ ವೈಖರಿ ನೋಡಬಹುದು - ಉದ್ದನೆಯ ಮೂಗು, ಅಗಲವಾದ ಹಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರವಿರಬಹುದು - ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವಾಗ - ‘ನಾನಿದ್ದಾಗಲೇ ಬರುವ ಏಕೈಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಯಮನೊಬ್ಬನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಿತ್ರರವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಫಿನಿಶಿಂಗ್ ಟಚ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಮಿಷ್ವೇಕ್

ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೀಳಿದ ಚಾಕು ನೇರವಾಗಿ ಸೊಂಟದವರೆಗೂ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಆ ಮನುಷ್ಯ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪೈಜಾಮಾದ ಲಾಡಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿತು. ಚಾಕು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿ ವಿಷಾದದಿಂದ ಉದ್ಗರಿಸಿದ: “ಛೇ! ಎಂಥ ಮಿಷ್ವೇಕ್ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು.”

- ಸಾದತ್ ಹಸನ್ ಮಾಂಟೋ ಅವರ ಸಣ್ಣ ಕತೆ

ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದರು....!

- ಲ.ರಾ. ಮಿತ್ರ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವರದಿ ಅರ್ಪಿಸಲು ಕಾದಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಂದ ಟಪಾಲುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರು ತಂದು ನೀಡಿದರೆ ಸಂಜೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬರು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಕಾಲು ತೊಳೆದು ಬಂದು ತಿಂಡಿ, ಕಾಫಿ ಮುಗಿಸುವುದರೊಳಗೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆ-ಬೀದಿಗಳ ವಿಷಯದ ಜೊತೆಗೆ ಕೊನೆಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡವರಂತೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

“ಅಂದಹಾಗೇ ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದರು, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು...!”

ಈಗ ಸದ್ಯ, ಬೇಡಿಕೆ, ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ವಿರಾಮ. ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ಈ ಕಡೆ. ನನಗೆ ಕುತೂಹಲ, ಬಂದಿದ್ದವರು ಯಾರು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಕಾತರ. ಯಾರಿರಬಹುದು? ರಾಮು ಬಂದು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ವೆಂಕಟು ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದ ಯಾರಿರಬಹುದು? ನಾನೇಕೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ? ಮನೆಯವರನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ:

“ಯಾರು? ಯಾರು ಬಂದಿದ್ದು?”

“ಹೆಸರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಮಗು ಅವರು. ನೀನು ಇದೀಯಾ ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದು. ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಹೊರಟುಹೋದರು.”

“ಅಲ್ಲಮ್ಮ ಬಂದೋರ ಹೆಸರನ್ನಾದರು ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯಬೇಡ್ವೆ?”

“ಕೇಳಿದೆ ಮಗು. ಆದರೂ ಹಾಗೇ ಹೊರಟು ಹೋದರು - ಮತ್ತೆ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ.”

ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಬಂದವರು ಯಾರೆಂಬ ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾ ಕವಿಗಳ ಹಾದಿ ತುಳಿದೆ. ಹೋಲಿಕೆ ಕಾವ್ಯದ ಜೀವಾಳ ತಾನೆ. ವಸ್ತು - ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ವರ್ಣನೆಗಿಂತ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇದೆಯೇ? ಅಲ್ಲದೆ ಕವಿಗಳು ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಾರು? ಮುಖವನ್ನು ಕೂಡ ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ ಮೇಲೇ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗೋದು. ನಾನೂ ಅದೇ ರೀತಿ ತಿಳಿಯಲು ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

“ಹೋಗ್ಲಿ, ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಾ ಅವರು ಹೇಗಿದ್ದು?”

“ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಡಿ ನಾಣಿ ಇದಾನಲ್ಲಾ ಹಾಗಿದ್ದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೀಲ ಇತ್ತು.”

ನನ್ನ ತಲೆ ಕೆರೆದೆ. ಕೂದಲು ಸಿಕ್ಕವೇ ಹೊರತು ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ತಾಯಿ ಮುಂದುವರಿದರು:

“ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರ. ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕ್ತಾರೆ. ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಮೀಸೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.”

ಇನ್ನೂ ನನಗೆ ಹೊಳೆಯದು. ನಾಣ ಅಲ್ಲ, ವೆಂಕಟು ಅಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಕಪ್ಪಗಿಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಂಪು. ರಾಘು ಆಗಿರಲಾರ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕೊಲ್ಲ. ಮೂರ್ತಿನೇ?... ಉಮಂ. ಅವನದು ಪೂರಕ ಮೀಸೆ. ನಾಗರಾಜ ಇರಬಹುದೇ? ಛಿ ಛಿ! ಅವನು ಕೈಲಿ ಸಿಗರೇಟು ಹಿಡಿದಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಚೀಲ ಹಿಡಿಯೋದಿಲ್ಲ... ಹೀಗೇ ಹತ್ತಾರು ಹೆಸರುಗಳು ಹಾದುಹೋದುವು. ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೇ. ಈ ‘ನೇತಿ’ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ನನಗೆ ಬಂದಿದ್ದವರು ಯಾರಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಬಂದವರು ಯಾರು ಎನ್ನುವುದು ಪತ್ತೆಯಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೆಸರು ಏನು ಅಂತ ಕೇಳಿ ತಿಳೊಂಡು ಮನೆಯವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಇಟ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೂ ಆಸಾಮಿ ಯಾರು ಅನ್ನೋದು ಪತ್ತೆಯಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅನ್ನೋರು ಬಂದಿದ್ದು ಅಂದ್ರೆ ಯಾವ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ? ಕೊಳದ ಬಾಗಿಲ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯೇ? ಮೋಟು ಮಾವಿನ ಮರದ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯೇ? ಚಿಲ್ಲರೆ ಅಂಗಡಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯೇ? ದುರ್ಯೋಧನನ ಸಭೆಯಲ್ಲೋ ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲೋ ಕೃಷ್ಣ ಸಾವಿರ ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದಂತೆ ಸಾವಿರ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಗಳು ಈಗ ಕನ್ನಡ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೆಂದು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚೋದು? ಬಸವಯ್ಯ, ನಾಗರಾಜ, ರಾಮಸ್ವಾಮಿ, ಕುಲಕರ್ಣಿ ಪಾಟೀಲ - ಇಂಥ ಹೆಸರುಗಳ ಹಣೇಬರಹವೂ ಇಷ್ಟೆ ಇನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅವರು ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನೋ ವರ್ಣನೆ ಕೇಳಲೇಬೇಕು.

ನನ್ನ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಆಗಾಗ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಈ ವರ್ಣನೆಯ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮಾಫಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ನನ್ನದು ಕಾಗೆ ಬಳಗ. ನನ್ನ ಯಾರೋ ಪರಿಚಿತರ ದೂರದ ಪರಿಚಯವುಳ್ಳವರು ನಾನಿಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮನೆಯವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕೇಳುವುದು ಒಂದು ಮೋಜು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ವರ್ಣನೆ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆ. ಮನೆಯವರು ಬಂದ ಜನರ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಹಾವಭಾವವನ್ನು ತಮ್ಮ ವರ್ಣನೆಯ ಕೊಕ್ಕೆಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಂದವನು ಒಳ್ಳೆ ವೈಲವಾನ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದ ಎಂದು ಒಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದರೆ, ಸೈತಾನ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದ ಎಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆಕ್ಕಿನ ಹಾಗೆ ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಬರ್ತಾರಲ್ಲ ಅವರು, ಸುಂಡಿಲಿ ಹಾಗೆ ಮೂತಿ ಒದರಿ ಒದರಿ ಮಾತಾಡ್ತಾರಲ್ಲಾ ಅವರು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಕೈಚೀಲ ಹಿಡಿದು ಅವಕ್ಕೆ ಶೀರ್ಷಾಸನ ಹಾಕಿಸುತ್ತಾ ಬರ್ತಾರಲ್ಲಾ ಅವರು, ಕನ್ನಡಕ ತೆಗೆದು ಅದರ ಕೊಕ್ಕೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣಿನ ಪಿಸುರು ತೆಕ್ಕೊಳ್ತಾ ಮಾತಾಡ್ತಾರಲ್ಲಾ ಅವರು, ಉಗುರು ಕಡ್ಕೊಂಡು ಆಕಾಶ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ನಿಂತೋತಾರಲ್ಲಾ ಅವರು, ಕರ್ಚೀಪು ತೆಗೆದು ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಬೆವರು ಒರಸೋತಾರಲ್ಲಾ ಅವರು, ಉದ್ದನೆಯ ಬೀಗದ ಕೈಗೊಂಚಲು ತಗೊಂಡು ಚಕ್ರದ ಹಾಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಕಂಬ ಗೋಡೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಏಟು ಬಿಗೀತಾ ಬರ್ತಾರಲ್ಲಾ ಅವರು....

ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುವ ಬಾಬಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹುಡುಕುತ್ತೇನೆ. ವೇಷವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೂ ತಿಳಿಯದು. ವಯಸ್ಸು ಎತ್ತರ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ಣನೆ ಕೇಳಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ ಹಾವ ಭಾವ ವಯಸ್ಸು ಎತ್ತರಗಳು ಹೋಗಲಿ, ಬಣ್ಣದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಹೊಸದೊಂದು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಹೊಕ್ಕಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಣ್ಣೆಕೆಂಪು, ಮಣ್ಣುಗೆಂಪು, ಸಾದಾ ಕಪ್ಪು, ಸಾದಿನ ಕಪ್ಪು! ನೇರಳೆ, ಕಿತ್ತಳೆ ಮೊದಲಾದ ಹಣ್ಣುಗಳ ಬಣ್ಣವೆಲ್ಲಾ ಈಚೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಗುಲಾಬಿ, ಕೇಸರಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಚಿನ್ನ ಕಬ್ಬಿಣ ಮೊದಲಾದ ಪುಷ್ಪ ಲೋಹಾದಿಗಳ ಬಣ್ಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಂಟಿಸಿ ಹೇಳುವುದುಂಟು. ನನಗೆ ಸಾಕು ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮುಖಗಳಿವೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗಾತ್ರಗಳಿವೆ, ತೂಕಗಳಿವೆ, ಬಣ್ಣಗಳಿವೆ, ಎತ್ತರಗಳಿವೆ, ಸ್ವಭಾವಗಳಿವೆ ಎಂಬುದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು! ಆದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತೆ? ಬಂದವರು ಯಾರೆಂದು ಪತ್ತೆಯಾಯಿತೆ? ಉಹಂ, ಮನೆಯವರನ್ನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ರೇಗುತ್ತಾರೆ.

ಮನೆಯವರು ರೇಗುವುದಕ್ಕೊಂದು ಕಾರಣ ಇದೆ. ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಜನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗುರುತು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದರೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಬೀದೀಲೆ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ? ಏಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ? ಯಾವಾಗ ಬರ್ತಾರೆ? ಖಂಡಿತ ಬರ್ತಾರೆಯೇ? ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಸಿಕ್ತಾಯೆ? ಈಗ ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಬಹುದು? ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಮನೇಲಿ ಸಿಕ್ಕೋ ಸಮಯ ಯಾವುದು? ಬೆಳಗ್ಗೆನ? ಸಂಜೇನ? ರಜಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ತಾರೆ?... ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮನೆಯವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡೋದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ!

ಮನೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ನಾನಿಲ್ಲದಾಗ ಬಂದರೆ ಇದೇ ಗೋಳು. ನನಗೆ ಸಂಕಟ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ ಹೋಗಲಿ, ಬಂದವರ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೇ? ಮನೆಯವರ ವರ್ಣನಾ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲಾ ನಾನಾ ಅವತಾರ ತಾಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಅಂತಹ ನತದೃಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ರಾಘುವಿಗೆ ತನ್ನ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಯಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಿನಿಮಾ ನಟನಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮಗಳು ನೀಡಿದ್ದ ವಿವರಣೆ ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಎಂದಿನಂತೆ “ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದು” ಎಂಬ ರಿಕಾರ್ಡು ಬಿತ್ತು. ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ “ಯಾರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

“ಯಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಗಿದರು. ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬರ್ತಾರೆ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ ಅಂದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಎದ್ದೇಬಿಟ್ಟು. ನಿಮಗೆ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಇರುತ್ತಲ್ಲ ಹಾಳು ಚಟ. ಐದು ನಿಮಿಷ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದೆ ಸಿಗರೇಟು, ಕಾಫಿ,

ಅಡಿಕೆ ಪುಡಿ ಅಂತ ಹೊರಗೆ ಎದ್ದು ಬಿಡೋದು" ಎಂದು ಅವಳು ಗಂಡು ಕುಲವನ್ನೇ ಜಾಲಾಡಿದಳು. ಬೇರೆ ಸಮಯ ಆಗಿದ್ದರೆ ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾನು ಗಂಡಸರನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಏನೋ! ಆದರೆ ಬಂದವರು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಕಾತರ ನನಗೆ.

“ಹೋಗ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಗಿದಾರೆ ಹೇಳೇ. ನಾನೇ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚೇನಿ.”

ನಾನು ಈ ಮಾತು ಹೇಳಬಾರದಾಗಿತ್ತೋ ಏನೋ. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಹುಡುಗಿ ಬಹಳ ಚಾಲಾಕಿ. ವಾಚಾಳಿ. ಅವರಿವರನ್ನು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ಅಂಥವಳ ನಾಲಗೆಯ ಗಾಣಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ. ಗಾಣ ಜೋರಾಗಿ ಆಡಿತು:

“ತೆಳ್ಳಗೆ ಮುಕೊಂಡು ಬೀಳೊಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಪುಲ್ ಆರಮ್ ಶರ್ಬು, ಕರೀ ಪ್ಯಾಂಟು. ಅವರೇ ಇಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಬರೀ ಸುಕ್ಕುಸುಕ್ಕು. ತೆಳ್ಳಗೆ ಅಡಕೆ ಮರದ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತಾಡಿದರೆ ಗದರಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತೆ. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಟ್ಟಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ನಗ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಕರೀತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆ ಬೆದರುಗೊಂಬೆ ಹಾಗೆ ನಿಂತೋತಾ....”

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವಳ ಮಾತಿನ ಝರಿ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಅರ್ಧಕ್ಕೇ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಛಂಗನೆ ಒಳಗೆ ಹಾರಿದಳು. ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಗೆಳೆಯ ರಾಘು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಮಾತಿನ ರಭಸದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದು ನನಗಾಗಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಆಗಲಿ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಪಾಪ ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಸೇರಿದ ಹುಡುಗಿ ಆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ನಗುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ತೀರ ಪೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆತ ತನ್ನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಇದ್ದ ಭ್ರಮೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ನನಗೊಂದು ಮೋಜು. ಹೆಂಡತಿಯ, ತಂಗಿ ತಮ್ಮಂದಿರ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ, ಬಂದವರು ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರ ಒಕ್ಕಣೆಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದು ಆನಂದಪಡುವುದು ನನ್ನ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮವಾಯಿತು.

ಒಂದು ಸಲ ಮನೆಯಾಕೆ ಯಾವುದೋ ಮದುವೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬರ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ನನ್ನ ವರದಿಯಿಂದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದವರು ಯಾರು ಎಂಬುದು ಪತ್ತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದಾಕೆಯ ಮುಖಚಹರೆ, ದೇಹಚಹರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಹೆಂಗಸರ ಬರಿಯ ಕಾಲುಂಗುರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಲು ನಾನೇನು ರಾಮಾಯಣ ಕಾಲದ ಲಕ್ಷಣವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಹೆಂಗಸಿನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಆಪಾದಮಸ್ತಕವಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ಆಕೆಯೂ ಬಹಳ ಪರಿಚಯಸ್ಥಳಂತೆ ಅಮ್ಮನ ಸಂಗಡ, ನನ್ನ ಸಂಗಡ

ಮಾತನಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಕೇಳುವುದು ತರವಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದೆ. ಈಗ ಹೆಂಡತಿಯ ಎದುರಿಗೆ, ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಕೆಯ ರೂಪ, ಆಕಾರ, ಮಾತಿನ ಬೆಡಗು, ಜಂಬದ ಚೀಲದ ಬಣ್ಣ, ಉಟ್ಟ ಸೀರೆ, ಕುಂಕುಮದ ಸುತ್ತಳತೆ, ಕಣ್ಣಿನ ಕಾಡಿಗೆ, ಲೇಪಿಸಿದ್ದ ಪೌಡರಿನ ಪ್ರಮಾಣ; ಓಲೆಯ ಹೊಳಪು - ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಸೊಗಸಾದ ವರ್ಣನೆಯ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರುತ್ತಾ ಹೋದುದನ್ನೇ ನಾನು ಗಮನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಣನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ತಲೆಯೆತ್ತಿ, "ಯಾರು ಅಂತ ಪತ್ತೆಯಾಯ್ತು?" ಎಂದೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಹಚಾರ, ನಾನು ಎದ್ದ ಹೊತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ನನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಏಳೆಂಟು ಕಸೂತಿ ಗಂಟುಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು.

"ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ತೆ ಆಯ್ತು, ಅಲ್ಲೀ... ಅಷ್ಟು ಡೀಟೈಲ್ ಆಗಿ ಯಾಕ್ರೀ ನೀವು ನೋಡಿದ್ದು ಆಕೇನ...?" ಅಂತ ಗದರಿಸಿಬಿಡೋದೆ! ಅವತ್ತಿನಿಂದ ನಾನು ಮನೆಯಾಕೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಅಂತಹ ವರ್ಣನಾ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿಲ್ಲ.

ಇವೆಲ್ಲಾ ಅನರ್ಥ ಆಗೋದು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುವವರಿಂದ. ಆದರೆ ನಾವು ಬದುಕಿರುವ ತನಕ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಕೊನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಯಮಧರ್ಮರಾಯ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಅವರು ಇವರನ್ನು ಕಾಡದೆ ತನಗೆ ಯಾರು ಬೇಕೋ ಅವರನ್ನು ಅವರಿರುವಾಗಲೇ ನೇರವಾಗಿ ಕಂಡು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾನು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಕಿರಿಕಿರಿ ಯಾರಿಗೂ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ.

ದೇವನ ಮಹಿಮೆ

ಹಸಿದ ಹುಲಿಯೊಂದು ನಾಸ್ತಿಕನೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಸಿದ್ಧವಾದಾಗ ಅವನು "ದೇವರೇ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು" ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟ.

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ ದೇವ "ಇಷ್ಟು ದಿನ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಯಾರೇ ಎನ್ನಲಿಲ್ಲ ನೀನು. ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನೇಕೆ ಉಳಿಸಬೇಕು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಆದರೆ ದೇವಾ, ನೀನು ಈ ನರಹಂತಕ ಹುಲಿಯಲ್ಲಾದರೂ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ನಾಸ್ತಿಕ ಕೇಳಿದ.

ಮರು ಕ್ಷಣವೇ ಹುಲಿ ವಿನಮ್ರನಾಗಿ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತೊಡಗಿತು.

ನಾಸ್ತಿಕ ಬಚಾವಾದನೆ?

ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹುಲಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹೀಗಿತ್ತು: "ದೇವಾ, ನನಗೆ ಇಂದು ಈ ಭರ್ಜರಿ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳು".

ನಾನು ರೂಪದರ್ಶಿಯಾದಾಗ

ಡಾ|| ಡಿ.ವಿ.ಗುರುಪ್ರಸಾದ್

ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರದಂತೆ ಮೊನ್ನೆಯೂ ನಾನು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಬಳಿ ಇರುವ ಸರೋವರದ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ತಂಗಾಳಿಯನ್ನು ಹೀರುತ್ತಾ ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನ ನೋಟವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಾ ವಾಕ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ತಟ್ಟಿದಂತಾಯಿತು. ತಟ್ಟನೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಜೀನ್ಸ್, ಟೀ-ಶರ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಕೆಂಪು ಗಾಲ್ಫ್ ಟೋಪಿ ತೊಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯುತ್ತಾ ಸರ್ ನಿಮ್ಮದೊಂದು ಪೋಟೋ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಪೋಸ್ ಕೊಡಿ ಎಂದ. ನನಗೆ ತೀರಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ ನೋಡಪ್ಪ ಈ ಜಾಗ ವಿಧಾನಸೌಧದ ಮುಂಭಾಗವೂ ಅಲ್ಲ ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರು ನೋಡಲು ಬಂದ ಪ್ರವಾಸಿಗನೂ ಅಲ್ಲ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಬಂದೆ? ನನ್ನ ಪೋಟೋ ನಿನಗೇಕೆ ಬೇಕು ಎಂದೆ. ನಾನು ಆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿ ನಿನ್ನ ನೀವು ಒಂದು ಪೋಸ್ ಕೊಡಿ ಸರ್ ಎಂದ. ನೋಡು ತಮ್ಮ ನಾನು ಶಾರೂಖ್ ಖಾನ್ ಅಲ್ಲ, ಅನಿಲ್ ಕುಂಬ್ಳೆ ಅಲ್ಲ, ಇನ್‌ಪೋಸಿಸ್ ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ನನ್ನ ಪೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀನು ಏನು ಮಾಡುವೆ ಎಂದೆ. ಇಲ್ಲ ಸರ್ ನಾನೊಂದು ಮಾಡೆಲಿಂಗ್ ಏಜೆನ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜಾಹಿರಾತು ಒಂದರಲ್ಲಿ ರೂಪದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಇರಾದೆ ಎಂದ. ತಮ್ಮ ನೀನು ಯಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಇದೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು. ಇವತ್ತು ನೀನು ಏನೋ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಪೋಟೋ ತೆಗೆದು, ನಾಳೆ ನನಗೆ ಬ್ಲಾಕ್‌ಮೇಲ್ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದೆ. ಸರ್ ನೀವು ಪೊಲೀಸ್‌ನವರ ಹಾಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿರಲ್ಲಾ ಎಂದ. ಹೌದಪ್ಪ ನಾನು ನಿಜವಾದ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ, ಇನ್ನೂ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದೆ. ನೋಡಿ ಸರ್ ನೀವು ಫಿಟ್ ಆಗಿದ್ದೀರಿ, ಮೈಮೇಲೆ ಬೊಜ್ಜು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಮೈಕಟ್ಟು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆ. ನನಗೇನೋ ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ರೂಪದರ್ಶಿ ಆಗಬಲ್ಲೀರಿ ಎನಿಸಿತು, ನಿಮಗೆ ಮಾಡೆಲ್ ಆಗಲು ಇಷ್ಟ ಇದ್ದರೆ ನನಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ತನ್ನ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ಕೊಟ್ಟು ಆತ ಮಾಯವಾದ. ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಉಬ್ಬಿಹೋದ ನಾನು ಮಾಡೆಲ್ ಆಗುವ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ರೌಂಡ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡಿದೆ.

ವಾಕಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಏಕೆ ತಡವಾಗಿ ಬಂದಿರಿ. ನಿಮಗಾಗಿ ನಾವು ಚಹಾ ಸೇವಿಸುವುದು ತಡವಾಯಿತು ಎಂದರು. ಅಪರಿಚಿತ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕನ ಜೊತೆ ನನ್ನ ಅಚಾನಕ್ ಭೇಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿ, ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಬೆಲೆ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಚಹರೆ, ನನ್ನ ನಡಿಗೆ, ನನ್ನ ಮೈಕಟ್ಟು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಫಿಟ್‌ನೆಸ್ ನೋಡಿ ನಾನು ರೂಪದರ್ಶಿಯಾಗಲು ಅರ್ಹ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಅಪರಿಚಿತ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ, ನಾನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ದೇವ್

ಆನಂದ್ ತರಹ ಇದ್ದೀನಿ ಎಂದು, ನೀನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೋಡ್ತಾ ಇರು ಎಂದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪುತ್ರ ಹಾಗೂ ಪುತ್ರಿ ಅಪ್ಪ ನಿಮಗೆ ಎಂತಹ ಉತ್ತಮ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಗರದ ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಭಿತ್ತಿಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ರ ಬರುತ್ತದೆ, ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪೋಟೋ ಬರುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಮಾಡೆಲ್ ಎಂದು ನಾವು ಜಂಭದಿಂದ ಬೀಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೂಡಲೇ ಆ ಪೋಟೋಗ್ರಾಫರ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು.

ಮಕ್ಕಳ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮಣಿದು, ನಾನು ಆ ಪೋಟೋಗ್ರಾಫರ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಸರ್ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ 11ಗಂಟೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಟೋ ಶೂಟ್ ಇದೆ. ನೀವು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ಮುಂಚೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಹೇರ್‌ಕಟ್ ಸಲೂನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕ್ರಾಪ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಲೆಗೆ ಶಾಂಪು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸೂಟ್ ಧರಿಸಿ ತಯಾರಾದೆ. ಏನ್ರೀ ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತಿ. ಇಲ್ಲ ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಘಟನೆ ನಡೆಯುವ ದಿನ, ಹೀಗಾಗಿ ಕಚೇರಿಗೆ ರಜಾ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ನೀನೂ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಪೋಟೋ ಶೂಟ್‌ಗೆ ಬಾ ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಕರೆದೆ. ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಆಕೆ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬಂದಳು.

ಬೆಂಗಳೂರು ಅರಮನೆ ಆವರಣಕ್ಕೆ ಹೋದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ಸರ್ ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಮೇಕ್‌ಅಪ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕೋಣೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಈ ಸೂಟನ್ನು ನೀವು ಕಳಚಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಕಸೂತಿ ಮಾಡಿದ ಸಿಲ್ಕ್ ಕುರ್ತಾ ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಾಲಿಗಳು ತೊಡುವಂತಹ ಕಚ್ಚೆ ಪಂಚೆಯನ್ನು ನನಗೆ ತೊಡಲು ಕೊಟ್ಟು ಓಹೋ ಈ ಜಾಹಿರಾತು ಭಾರತೀಯ ಉಡುಗೆ ಪ್ರಮೋಟ್ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆಯೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆತ ಏನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಧೋತಿ, ಕುರ್ತಾ ಧರಿಸಿದ ನಂತರ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೇಕ್‌ಅಪ್ ಮಾಡಿದಳು, ಮೇಕ್‌ಅಪ್ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಸರ್ ನೀವು ನಿಜವಾಗಲೂ ಸಿನಿಮಾ ಹೀರೊ ತರಹ ಕಾಣುತ್ತೀರ ಎಂದಳು. ನಾನು ಖುಷಿಯಿಂದ ಉಬ್ಬಿಹೋಗಿ ಮುಗುಳ್ಳುಕು ದೇವ್ ಆನಂದ್ ನಡೆಯುವ ಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದೆ.

ಹೊರಗಡೆ ನನಗಾಗಿ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ತಂಡ ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಪೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆರು ವರ್ಷದ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ. ಆ ಬಾಲೆ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವ ಫ್ರಾಕ್ ಒಂದನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಈ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೀವು ಅನಾಮತ್ತು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೋಟವಿರಿಸಿ ಫೋಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದ ಪೋಟೋಗ್ರಾಫರ್. ಅಲ್ಲ ಮಹರಾಯ, ನಾನು ಈ ಪೋಟೋ

ಶೂಟ್‌ಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಮಾಡೆಲ್ ಆಗಿ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂದು, ನೀನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಈ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

ನಸುನಕ್ಕ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕ ಸರ್ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಇವತ್ತಿನ ಶೂಟಿಂಗ್ ಚವನ್‌ಪ್ರಾಶ್ ಜಾಹಿರಾತಿಗಾಗಿ. ಈ ಜಾಹಿರಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಫಿಟ್ ಆಗಿರುವ ಅಜ್ಜನಂತೆ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಇದನ್ನು ದೂರದಿಂದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತಿ ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಕ್ಕಳು.

ಸಿಟ್ಟು ಬಂದ ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ಮೇಕ್‌ಅಪ್ ರೂಮ್‌ಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಸಾಕಿ ನನ್ನ ಸೂಟ್ ಧರಿಸಿ ನನಗೆ ಮಾಡಲಿಂಗೂ ಬೇಡ ಪೋಟೋನೂ ಬೇಡ ಎಂದು ರೇಗುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ವಾಪಸ್ಸಾದೆ.

ಒಂದು ದುರಂತ!!

- ಪ್ರಕಾಶ್

ದಿನಾ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಅಭ್ಯಾಸ ನನಗೆ. ಮೊನ್ನೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬರಿದ್ದಾಗ, ನಂ. ಮನೇ ಪಕ್ಕದ ರಸ್ತೆಲೇ ಎರಡು ವೈರುಗಳು ನೇತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದವು. ನನಗೆ ಭಾರೀ ಭಯ ಆಯ್ತು. Live Wire ಗಳಿಂದ ಜನದ ಲೈಫೇ ನಿಂತ ಘಟನೆಗಳ ನೆನಪು ಬಂದು ಬೆವರಿದೆ. Civic conscience ಮನದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರೀತು. ಮನೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ Bescom ಆಫೀಸಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಆಗ ಸಮಯ 6.45. ಒಂದು ಜೀವನೋತ್ಸಾಹವೇ ಇಲ್ಲದ ಬೇಸರದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಧ್ವನಿ 'ಅಲೋ' ಅಂತು. ನಾನು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿ, 'ನೋಡಿ, ನಾನು ಪ್ರಕಾಶ್ ಅಂತ! ಇಲ್ಲಿ ಜನಾರ್ದನ ಹೋಟೆಲ್ ಹತ್ರ ಎರಡು ವೈರು ನೆಲದ. ತನಕ ನೇತಾಡುತ್ತೆ! ಯಾರ್ನಾರೂ ಕಳಿಸಬೇಕಲ್ಲ!' ಅಂತ ಕಳಕಳಿಯ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ತಿರಸ್ಕಾರ, ಕೋಪ, ಅಸಹನೆ ಮಿಶ್ರಿತ ಅದೇ ಧ್ವನಿ 'ಇಲ್ಯಾರೂ ಪ್ರಕಾಶ್ ಅಂತಿಲ್ಲಾರೀ!' ಎಂದು ಟಪ್ ಅಂತ ಫೋನ್ ಕುಕ್ಕಿತು! ನಾನು, ಧೃತಿಗಡದೆ, ತಿರುಗಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಮತ್ತೆ 'ಅಲೋ' ನಾನು 'ನಾನೇ ಪ್ರಕಾಶ್ ರೀ!' ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಧ್ವನಿ ಪ್ರವೇಶ 'ಏನಂತೋ ಅವನಿಗೆ!' ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ: 'ಏನೋ ವೈರು ವೈರು ಅಂತವ್ವೆ!' ಎರಡನೇ ಧ್ವನಿ 'ಯಾವ್ ವೈರಂತೆ ಕೇಳೋ!' ನನ್ನ ಹೃದಯ ಸಂತಸದಿಂದ ತುಂಬಿತು. ನಗೆ 'ಟೆಲಿಫೋನ್ ವೈರೋ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ವೈರೋ?' ನನ್ನ ಸಹನೆಯ ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿತು.

'ನೋಡಿ, ಒಂದು ವೈರನ್ನು ಹಿಡೀತೀನಿ! ನಾನು ಇನ್ನೂ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ರೆ ಅದು ಟೆಲಿಫೋನ್ ವೈರು!' ಅಂತ ಒಂದು ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟೆ!

ಎರಡನೇ ಧ್ವನಿ 'ಏನಂತೋ?!'

ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ: 'ಯಾರೋ, ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದೇ ಕುಡುದುಟ್ಟವ್ವೆ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಫೋನನ್ನು ಕುಕ್ಕಿದಾ!'

ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಆಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದ
ಪಡುಕೋಣೆ ರಮಾನಂದರಾವ್ ಸ್ಮಾರಕ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆ - 2009ರಲ್ಲಿ

ಮೂರನೇ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ಲೇಖನ

ಮೊದಲ ಗಂಡ

• ಮಧುರಾ ಕರ್ಣಮ್

ಶೀರ್ಷಿಕೆ ನೋಡಿ ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದಿರಾ? ನಮ್ಮ 'ಗುಂಡ ಪುರಾಣ'ದಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಶೇಷ ಉಪಕಥೆಯಿದು. ಉವಾಚಿಸುತ್ತೇನೆ ಕೇಳುವಂಥವರಾಗಿ.

ಗುಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭ ನಡೆಯಿತು. ಸಮಾರಂಭವೆಂದರೆ ಅಂತಿಂಥದ್ದಲ್ಲ. ಹತ್ತಿರವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ದೂರದ ನೆಂಟರೂ ಬಂದು ತೆರಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತಾಯಿತು (ಕ್ಷಮಿಸಿ ಉಡುಗೊರೆ). ಅಂತೂ ಜನ ಉಂಡುಟ್ಟುತೇಗಿ ಹರಸಿ(!) ಕಟ್ಟಿದ ತೆರಿಗೆಯ ರಸೀತಿ (ವಾಪಸ್ ಉಡುಗೊರೆ) ಇಸಿದುಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಕಳೆಗಟ್ಟಲು ಸುಬ್ಬಿಯ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರೆ, ಗುಂಡನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಪತಿಯೊಡನೆ ಬಿಜಯಂಗೈದಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಗಳು ಬಳ್ಳಿನಡು, ಕಟ್ ಮಾಡಿದ (ಬಾಬ್) ಕೂದಲು, ನೇರ ಮೂಗು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಕದ ಹಿಂದೆ ನಗುವ ವಿಶಾಲ ಕಂಗಳ ಒಡತಿ ಸುಲತಾ ತನ್ನ ಆಕರ್ಷಕ ನಗುವಿನಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದಳು. ಸುಬ್ಬಿಯ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮಗ ಸುಮಂತ್ ಹದವಾದ ಎತ್ತರದ, ದೃಢವಾದ ಮೈಕಟ್ಟಿನ ಕನ್ನಡಕದ ಹಿಂದಿನ ಚುರುಕು ಕಂಗಳ ಯುವಕ. ಇಬ್ಬರೂ ಐ.ಟಿ. ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಐದಂಕಿ ಸಂಬಳ. ಬಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಇಬ್ಬರ ಕನ್ನಡಕದ ದೃಷ್ಟಿ ಸೇರಿತು. ಎಂಟು ಕಂಗಳೂ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡವು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆ ಗೌಜಿಯಲ್ಲೂ ಸುಬ್ಬಿ ಗುಂಡ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು. ಸುಬ್ಬಿಯ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಗುಂಡನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಕೂಡ ನೋಡಿ ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಬೀರಿದರು. ಮಾತಾ - ಪಿತೃಗಳು ಜಾತಕ ಹುಡುಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಗಲಾಟೆಯಿಂದ ದೂರ ಕುರ್ಚಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತು ಹರಟುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಂಜೆ ಸೂರ್ಯ ಸಹ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿದ. ಇಬ್ಬರ ಆಫೀಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಇಬ್ಬರ ಅಭಿರುಚಿ, ಹವ್ಯಾಸಗಳೂ, ತಾಳೆಯಾದವು. ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು?

ಸಮಾರಂಭದ ಗಲಾಟೆ ಕೊಂಚ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗುಂಡನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಗುಂಡನನ್ನು ತಿವಿದರೆ ಸುಬ್ಬಿಯ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಸುಬ್ಬಿಗೆ ದಂಬಾಲು ಬಿದ್ದರು. "ಜಬ್ ಮಿಯಾ ಬೇಬಿ ರಾಜಿ, ತೊ ಕ್ಯಾ ಕರೇಗಾ ಕಾಜಿ?" ಎಂಬಂತೆ ಗುಂಡ ಸುಬ್ಬಿ ಅತೀವ ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಿ ಜಾತಕಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರು. ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳು ಇವರ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಲ್ಲೇ ನಿಗದಿಯಾದವು. ಇಂಥ ದಿನ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಇಂಥ ದಿನ ಮುಹೂರ್ತ ಎಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದೇ

ಶುರುವಾಯ್ತು ನೋಡಿ, ಮೊಬೈಲುಗಳು ಮಾತಾಡಿ ಮಾತಾಡಿ ಬಿಸಿಯಾದವು. ಏರ್‌ಟೆಲ್ ಕಂಪನಿ ದ್ವಿಗುಣ ಲಾಭ ಪಡೆಯಿತು. ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್, ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕ್, ಎಮ್.ಜಿ. ರೋಡ್ ಎಲ್ಲ ಚಿರಸುಖವಾದವು.

ದಿನಗಳು ಏರೋಪ್ಲೇನ್‌ನ ವೇಗದಂತೆ ಓಡಿ ಬಂದು ನಿಂತವು. ಕಾರ್ಯ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮುಗಿಯಿತು. ಅಡುಗೆಯವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಾರು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಗುಂಡ-ಸುಬ್ಬಿಯರದೇ ಓಡಾಟ. ಸೀರೆಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ಒಡವೆಗಳು ಓಡೋಡಿ ಬಂದವು. ಮಧು-ಚಂದ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಕುಲು-ಮನಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಣೆಯನ್ನೂ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಯ್ತು. ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಗುಂಡನಿಗೊಂದು ಕುರ್ತಾ-ಪೈಜಾಮ ಮತ್ತು ಸುಬ್ಬಿಗೊಂದು ಕಂಚಿ ಸೀರೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದವು. ಇವು ಅವರ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳಿಸಿದವು.

ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಸುಮಂತನೆಂಬ ವರಮಹಾಶಯನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಈ ಉಪಕಥೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯಾದ ವರ ಉತ್ಸಾಹದ ಚಿಲುಮೆ. ಎಂಥ ವಾತಾವರಣವನ್ನೂ ತಿಳಿಗೊಳಿಸಿ ನಗೆ ತುಂಬುವ ಜಾಣ್ಮೆ ಅವನಲ್ಲಿತ್ತು. ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ನಗೆ ಪಟಾಕಿ ಸಿಡಿಸುತ್ತಾ ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊನಲನ್ನೇ ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ವಧೂ-ವರರಿಬ್ಬರೂ ಜಾತಕ ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಮದುವೆ ದಿನ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಯಿತು. ಮದುವಣಿಗ ದಿಬ್ಬಣದೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದ. ಸ್ವಾಗತ ಉಪಚಾರಗಳಾದವು. ಶ್ರಮಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಲು, ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆಯಲು ಮಿತ್ರರೆಲ್ಲ ಸಾಲಾಗಿದ್ದ ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಗಳತ್ತ ನುಗ್ಗಿದರು. ಸುಲತಾ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಕೀಟಲೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಬಾತ್‌ರೂಮಿನ ಅಗಳಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಹಾಕಲು ಚಿಣ್ಣರಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳ ದುರಾದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಂತನೇ ಇರಬೇಕೆ? ಅವಳ ಧ್ವನಿ ಅವನಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತವೇ? ಯಾರೋ ಮಿತ್ರರು ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರು. ಸುಮಂತ ಹೊರಬಂದ ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ.

ಕಾಶೀಯಾತ್ರೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ವರ ಕೋಡುಬಳೆಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಭತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಮೂರು ಸಲ ಜಿಗಿದ. ಕೋಡುಬಳೆಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದವು. ಸುಲತಾ ಮೊದಲ ಅಂತಸ್ತಿನಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇನ್ನು ವರ ಕಾಶೀಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟ. ತಿರುಗಿ ಕರೆಯಲು ಅವರತ್ತ-ಮಾವ ಹಿಂದೆಯೇ ನಡೆದರು. ಬಿರ ಬಿರನೇ ಹೊರಟ ವರ ಭತ್ತ ದಾಟಿ ಅದೇ ಗೆಟಪ್‌ನಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಿಳಿದ. ಸರ ಸರನೇ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಬೆಂಗಳೂರು-ಮುಂಬಯಿ ಬಸ್ಸನ್ನೇರಿದ. ಹಿಂದೆಯೇ ಸುಲತಾಳ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಎದ್ದೆನೋ - ಬಿದ್ದೆನೋ ಎಂದು ಓಡಿ ಬಂದರು. ಪುರೋಹಿತರೂ ಸಹ ಹೊರಲಾರದ ಗುಡಾಣದಂಥ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊತ್ತು ಓಡಿ ಬಂದರು. ಬಸ್ಸು ಆರಂಭವಾದ ಶಬ್ದವಾದರೂ ವರ ಕೆಳಗಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕೆಳಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲರೂ ಕಂಗಾಲು. ಕೊನೆಗೆ ಸುಲತಾ ಅವನ ಮೊಬೈಲ್‌ಗೆ ಕರೆ ಮಾಡುತ್ತಲೂ ನಗುತ್ತಾ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದ. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಹತ್ತುಟನ್ ಭಾರ ಇಳಿಸಿದ

ಅನುಭವವಾಗಿ “ಉಸ್ಸಪ್ಪ” ಎಂದು ಬೆವರೊರೆಸುತ್ತ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೇಬಿಟ್ಟರು. ಗುಂಡನೇ ಎಬ್ಬಿಸಿಕೊಂಡು ಕರೆತರಬೇಕಾಯ್ತು.

ಕೊನೆಯ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಲೇಬೇಕು. ಮದುವೆ ಪೌರೋಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ ಕೇಶವ ಭಟ್ಟರೂ ಅಷ್ಟೇ ಕುಶಾಲು. ಗುಡಾಣದಂಥ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಂಚಿನ ಕಂಠ. ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ಗಿರೀಶ ಭಟ್ಟ ತುಂಬಾ ಚುರುಕು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರು ಕೇಳುವ ಮುನ್ನವೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಅವರ ಕೈಗಿಡುವ. ಗುರುಗಳನ್ನು ಮೀರಿಸಿದ ಕಂಠದಿಂದ ಮಂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಮೊಬೈಲಿಗೂ ಕಿವಿಗೊಡುತ್ತ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗಿದ್ದ. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ವಯಸ್ಸಿನ ಸ್ವರದ್ರೂಪಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ.

ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ಬೀಗರ ಮಧ್ಯೆ ಅಂತ್ಯಾಕ್ಷರಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯಿತು. ಸುಮಂತನ ಗೆಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಕಂಠಸಿರಿಯನ್ನು ಮೆರೆಸಿದಾಗ ಸುಲತಾಳ ಗೆಳತಿಯರು ತಾವೇನೂ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿದರು. ಉಳಿದವರು ಮುಸುಕು ತೆಗೆದು ಕೊಂಚ ನೋಡಿ ತಿರುಗಿ ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಮುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎರಡೂ ಬಣಗಳಿಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತವಾಯಿತು. ಕಾಫಿ ಲೋಟಗಳು ಸಕ್ಕರೆಯಿಲ್ಲದೇ ಹಾಗೂ ಸಕ್ಕರೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಭರದಿಂದ ಓಡಾಡಿದವು. ದೋಸೆಗಳನ್ನು ಮೊಗಚಿ ಮೊಗಚಿ ಸುಟ್ಟುಗ ಸುಸ್ತಾಯಿತು. ಬಾದಾಮಿ ಹಲ್ವದ ಪಾತ್ರೆ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಬಸವಳಿದು ನಿಂತಿತು. ಇತ್ತ ಗೌರೀಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುಲತಾಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಮುತ್ಯೆದೆಯರು “ಅಕ್ಷತೆ ನೀನೆ ಮೊದಲು ಹಾಕಬೇಕು ಕಣೆ. ಎಂದರೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿ” ಎಂದು ಕಿವಿ ಕೊರೆದರು. ಬಳಿಕ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯ ಪೂಜೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ ವಧೂ-ವರರನ್ನು ವೇದಿಕೆಗೆ ಕರೆತರಲಾಯ್ತು. ಬಂಧು-ಮಿತ್ರರೆಲ್ಲಾ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನೆರೆದರು. ಮಂಗಲಾಷ್ಟಕವನ್ನು ರಾಗವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ ಇಬ್ಬರೂ ಭಟ್ಟರೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ವರ ಏರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತರಪಟದ ಹಿಂದೆ ವಧೂ-ವರರು ನೆಲ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದರು. ವರನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಅವನಿಂದ ಮೊದಲು ಅಕ್ಷತೆ ಹಾಕಿಸುವ ತವಕ. ವಧೂಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ವಧುವಿನಿಂದಲೇ ಹಾಕಿಸುವ ತವಕ. ಎಲ್ಲರೂ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ತೆರೆ ಸರಿದಾಗ ಯಾರು ಮೊದಲು ಹಾಕಿದರು ಎಂಬುದೇ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗದ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ನಾವು ಮೊದಲು - ನಾವು ಮೊದಲು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ ವಧೂವರರು ಪರಸ್ಪರ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸುತ್ತ ನಗುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಮುಂದಿನ ಕಲಾಪ ಸಾಗಿತು. “ಹಾರ ಹಾಕಮ್ಮ” ಎಂದು ಭಟ್ಟರು ಸೂಚಿಸಿದೊಡನೆ ಸುಲತಾ ಹಾರ ಮೇಲಕ್ಕೇತ್ತಿದಳು. ಸುಮಂತ ಕತ್ತು ಬಾಗಿಸಿದ. ಅರೆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೆಲದಿಂದ ಸುಮಾರು ಐದಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೇತ್ತಲಟ್ಟಿದ್ದ. ಇದು ಅವನೂ ಊಹಿಸಿರದ ಘಟನೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿದ್ದ. ಮಿತ್ರರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ, ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವ ಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದ. ಹಾರ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದ ವಧು ಅಪ್ರತಿಭಳಾಗಿದ್ದಳು. ವರಪಕ್ಷವೆಲ್ಲ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ “ಹೋ” ಎಂದು

ಕೂಗಿದರು. ನಾವೇನು ಕಡಿಮೆ ಎಂಬಂತೆ ವಧುಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಧುವಿನ ಸೋದರ ಮಾವಂದಿರು ಅವಳು ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೇಳದೇ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿದರು. ಗಾಬರಿಯಿಂದಲೇ ಹಾರ ವರನ ಕೊಠಳಿಗೆ ಹಾಕುಕೊರಟು ನೂಕಾಟದಲ್ಲಿ ಅದು ಆಯತಪ್ಪಿತು. ಸುಮಂತ ಕತ್ತು ಬಾಗಿಸಿದ್ದರೂ ಹಾರ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಗಿರೀಶಭಟ್ಟರ ಕತ್ತನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿತು. ಬೆಚ್ಚಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದ ಸುಮಂತನ ಕೈಯಿಂದಲೂ ಜಾರಿದ ಹಾರ ಗಿರೀಶ ಭಟ್ಟರನ್ನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡಿತು. ಗಲಾಟೆಯೆಲ್ಲ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಸೂಜಿ ಬಿದ್ದರೂ ಕೇಳಿಸುವಷ್ಟು ನಿಶ್ಯಬ್ದ. ಸುಮಂತ ಸುಲತಾ ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಳಗಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಮೇಲಕ್ಕೇರಿದವರು ಯಾವಾಗಲೋ ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಇದು ವಿಪರೀತಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆನಿಸಿ ಗುಂಡ ಓಡಿ ಬಂದ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಾಗಿಸುತ್ತ ಗಿರೀಶ ಭಟ್ಟರ ಕೊಠಳಿನಿಂದ ಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದ. ಅವರೂ ಅವಾಕ್ಕಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಣನಗೆ ಬೀರಿದರು. ಪಾಪ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ನಿರಾಸೆಯಾಯಿತೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡ ಗುಂಡ. ಮದುವೆ ಮಂಟಪ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪವಾಗಿ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಪತ್ನಿ ದೊರಕಿದ್ದಳು. ಕೇಶವ ಭಟ್ಟರೂ ನಗುತ್ತಾ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಗು ಮಂಟಪದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹರಡಿತು. ಸುಮಂತ ನಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸುಲತಾಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹನಿಗೂಡಿದ್ದವು. ಸುಮಂತನೇ ಸಮಾಧಾನಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಯಾರೋ ವೃದ್ಧರು ಕೂಗಾಡುತ್ತ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿದ ಮೇಧಾವಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕ ಹೊರಟರು. ಮದುವೆಯ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಸಾಗಿದವು. ಜನರೆಲ್ಲ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತು ಮದುವೆ ತೆರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ರಸೀದಿ ಪಡೆದರು. ಅಂತೂ ಗುಂಡ, ಸುಬ್ಬಿ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪರ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ ನೆಮ್ಮದಿಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಕೇಶವ ಭಟ್ಟರು ವಧೂ-ವರರಿಗಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅರುಂಧತಿ ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಸಮಾರಂಭದ ಸಿದ್ಧತೆಗಾಗಿ ಗಿರೀಶ ಭಟ್ಟರು ಹೊರಟು ನಿಂತರು. ಸುಮಂತ ಸುಲತಾಳನ್ನು ತಿವಿದು “ನಿನ್ನ ಮೊದಲ ಗಂಡ ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ ನೋಡು” ಎಂದ. ಅವಳೇನು ಕಡಿಮೆ “ಈ ರಿಸೆಪ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಮಗಿಂತ ಅವನೇ ವಾಸಿ” ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿದಳು. ಸುಮಂತ “ಹ್ಲಾಂ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗಿರೀಶ ಭಟ್ಟರ ಸ್ಕೂಟಿ ಭರ್ತನೆ ಓಡಿತು.

ಮುಂದೆ ಸುಮಂತ ಸುಲತಾ ದಂಪತಿಗಳು ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತು ಆಗಾಗ ಗಿರೀಶ ಭಟ್ಟರನ್ನು ನೆನೆಸಿ ನಗುತ್ತ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ “ಗುಂಡ ಪುರಾಣ”ದ ವಿಶೇಷ ಉಪಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು.

ಮೇಲಕ್ಕೆ ಪೋನ್ ಹಚ್ಚಿದಾಗ...

ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಯ್ಸ್ ಮೇಲ್ ಸೌಲಭ್ಯ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹೀಗಾಗಬಹುದೇ?
ನೀವು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ನಂಬರ್ ಡಯಲ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ಹಾಯ್!

ದೇವರಿಗೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ನೀವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗಿದ್ದರೆ 1 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ನೀವು ಹಿಂದು ಆಗಿದ್ದರೆ 2 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ನೀವು ಮುಸ್ಲಿಂ ಆಗಿದ್ದರೆ 3 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ನೀವು ಇತರ ಧರ್ಮದವರಾಗಿದ್ದರೆ 0 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ಈಗ ನೀವು ಹಿಂದು ಎಂದು ಭಾವಿಸೋಣ

ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿದ್ದರೆ 1 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ದೇವರಿಗೆ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳುವದಿದ್ದರೆ 2 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ಹಳೆಯ ಕೋರಿಕೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ 3 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಿದ್ದರೆ 4 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ನಿಮಗೆ ಏನೂ ಉತ್ತರ ಬಾರದಿದ್ದರೆ 0 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ನಾರದಮುನಿಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

ಎಲ್ಲ ದೇವರುಗಳು ಬ್ಯುಸಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಈ ಸಂದೇಶ ಸಿಗಬಹುದು:

ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಎಲ್ಲ ದೇವರುಗಳು ಇತರ ಭಕ್ತ/ವಾಪಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಹ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ. ಒಬ್ಬ ದೇವ ನಿಮ್ಮ ನೆರವಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಅಥವಾ ಹೀಗೂ ನಿಮಗೆ ಉತ್ತರ ಬರಬಹುದು:

ನಿಮ್ಮ ದೇವರ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್ಷನ್ ನಂಬರ್ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವೇ ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ಅಥವಾ

ಗಣೇಶನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ 1 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ಕೃಷ್ಣನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ 2 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ಹನುಮಾನನ ಜತೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ 3 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ 4 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ಕೋರಿಕೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ 5 ಡಯಲ್ ಮಾಡಿ

ಅಥವಾ

ಹೀಗೆ ಕೇಳಿಸಬಹುದು

ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮ ಹೆವನ್ ರೆಸಾರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರೂಂ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು, ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ನಂಬರ್ ಮತ್ತು ಅರ್ಹತಾ ಪತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಿ. ಅರ್ಹತಾ ಪತ್ರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ 420 - HELL ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಜನರಲ್ ಮೇನೇಜರ್ ರಾವಣ ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ. ಅವರು ನಿಮಗೆ ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಥವಾ

ಇಂದಿನ ಮೀಸಲಾತಿ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಈ ಉತ್ತರ ಸಿಗಬಹುದು:

ನಮ್ಮ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ದಾಖಲೆ ಪ್ರಕಾರ ನೀವು ಇಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಸಲ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದೀರಿ; ಆದುದರಿಂದ ನಾಳೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ.

ಅಥವಾ

ನೀವು ಸರಿಯಾದ ದಿನ ಫೋನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಈ ಉತ್ತರ ಬರಬಹುದು:

ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆಂದು ಸ್ವರ್ಗದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ತೀರಾ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಹಿಮಾಲಯನ್ ರಿಟ್ರೀಟ್ ಅನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ - 6000-31000. ವಂದನೆಗಳು. ಈ ದಿನ ಶುಭವಾಗಲಿ.

ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್‌ನಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಡೌನ್‌ಲೋಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು: ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ

ಮಳೆ ನೀರಿನ ಉಳಿತಾಯ

ಏನ್ ಗುರೂ ಕಾಫಿ ಆಯ್ತಾ ?

- ಗೋಪಾಲಿ

ಕನ್ನಡ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ. ವೆಬ್‌ ಸೈಟಿನ ಹೆಸರೇ ಏನ್ ಗುರೂ ಕಾಫಿ ಆಯ್ತಾ ? ಬನವಾಸಿ ಬಳಗದ ಗೆಳೆಯರು ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ನಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ತೋರಬೇಕಾದ ಕಾಳಜಿ ಹಾಗೂ ನಾವು ಕನ್ನಡಿಗರು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾದ ಹಾದಿಗಳನ್ನು ಈ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಬಂದಿದ್ದು ಅದರ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳೂ ಸಹಾ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿವೆ. ಮೊದಲನೇ ಸಂಪುಟ ಗುಟುಕು 1 ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನತನ, ನಿನ್ನದಿನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಜನ ಹಾಗೂ ಗುಟುಕು 2 ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಎಂಬ ಶಿರೋನಾಮೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಎರಡೂ ಸಂಪುಟಗಳ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ನಾಡು ನುಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರು ಹೊಂದಿರುವ ಅಪಾರವಾದ ಅಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿರುವ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಹಾದಿಗೆ ತರುವಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಕಂಪ್ಯೂಟರು ಹುಡುಗರು (ಹುಡುಗೀರೂ ಸೇರಿದ ಹಾಗೆ) ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮರೀತಿದಾರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿರುವಾಗ ಈ ರೀತಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಮ್ಮ ಪೀಳಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆಶಾಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂತಹ ಸಂಕಲನಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಅಪಾರ ಓದುಗರನ್ನೂ ತಲುಪಬೇಕು.

ಇಲ್ಲಿ ಬಳಸಿರುವ ಭಾಷೆ - ಮಡಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ ಆಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಎರಡೂ ಸಂಪುಟದ ತುಂಬಾ ಯೋಚನೆಗೆ ಹತ್ತಿಸುವ ಲೇಖನಗಳು ಹರಡಿವೆ. ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಡಿತನವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಆಡುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವ ರೀತಿ ಆತ್ಮೀಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಬ್ಲಾಗ್‌ಗಳನ್ನು ಈ ಮುನ್ನ ಓದಬೇಕಾದರೆ ಹಾಗೂ ನಂತರವೂ ಕಂಪ್ಯೂಟರು ಉಪಯೋಗಿಸುವವರು, ಬ್ಲಾಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದುವವರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಬಲ್ಲವರು ಮತ್ತು ಕೈಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಎಟಕುವವರು ಮಾತ್ರ ಈ ಲೇಖನ ಓದಬಲ್ಲರು ಅನಿಸಿತ್ತು. ಬರೀ ಕನ್ನಡ ಮಾತ್ರಾ ಗೊತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಈ ಯೋಚನೆಗಳು ದೂರವಾಗಬಹುದೇ ಅಂತಲೂ ಅನಿಸಿತ್ತು. ಈ ಸಂಗ್ರಹ ಬಂದ ನಂತರ ಈ ಭಯ ದೂರವಾಗಿದೆ.

(ಪುಸ್ತಕದ ಬೆಲೆ ಹಾಕಿಲ್ಲ; ಪುಸ್ತಕ ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳ: ತ್ಯಾಗರಾಜನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು)

ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು...

ಮೊಲದ ಬೆನ್ನೇರಿ.....!

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಪಂಚತಂತ್ರದ ಆಮೆ ಮತ್ತು ಮೊಲದ ಕಥೆ ಕೇಳಿದೀರಿ ಅಲ್ಲವೇ? ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸುವ ಹೊಸಾ ಭಾಷ್ಯ(!)ವನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಯೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು ಅದನ್ನ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇದೀನಿ.

ಆಮೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಅತಿ ಸೋಂಪೇರಿ ಪ್ರಾಣಿಯಂತೆ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಅದು ಶುರು ಮಾಡುವುದೇ ನಿಧಾನ ಮತ್ತು ಅದು ಅದರ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕವರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮೈಲಿ ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತಾರಂತೆ. ಆಮೆಯ ಈ ಚಾನ್ಸಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಆಮೆ ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯದ ವಸ್ತುವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದು ಆಮೆಯ ಸಂಸಾರದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಸರದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ಆಮೆಗಳು ಶಾವೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದುಬಂದವಾದರೂ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಳಾದರೂ ತಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಅಂಟಿರುವ ನಿಧಾನ ಎಂಬ ಕಳಂಕವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಹೊಡೆದು ಓಡಿಸಿಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ತಮ್ಮ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಅವು ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಆಮೆಗಳನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಸಮಯ ದೊರೆತಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಸುಮಾರು ಕಿರಿಯ ಆಮೆಗಳು ದೊಡ್ಡವರ ಪಾಡೇ ಹಾಗೆ ಅಂತ ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದವು. ಸುಮಾರು ಸಲ ಈ ರೀತಿಯ ಬೋಧನೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಆಮೆ ವಂಶಕ್ಕೆ ಅಂಟಿರುವ ಕಳಂಕವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು. ಈ ನಡುವೆ ಈ ಆಮೆಗೆ ಒಂದು ಮೊಲದ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು.

ಈ ಮೊಲವೋ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಡಿನ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡುವುದು. ತಾನು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹೇಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿವೆ ನೋಡು, ನನ್ನಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಈ ನಮ್ಮ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿ ಹುಲ್ಲು ಮೇಯುತ್ತಾ ನೋಡು, ನನ್ನ ಮೈ ಎಷ್ಟು ಬಿಳುಪು ನೋಡು.... ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು. ಅಮೆ ತನ್ನನ್ನು ಮೊಲದ ಜತೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ ಯಾಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ ಎಂದು ಕೊರಗುವುದು. ಇಂಥಹ ಆಮೆಯನ್ನೂ ರೊಚ್ಚಿಗೆಳಿಸುವಂತೆ ಮೊಲ ಒಂದು ಷರತ್ತು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿತು. ನೋಡು ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾರು ನನ್ನ ಹಾಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಬಲ್ಲರು? ಆಮೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. “ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀ? ಕುದುರೆ ನಿನಗಿಂತಲೂ ವೇಗ ಅಲ್ಲವೇ?” “ಕುದುರೆ ಬಿಡು. ನನ್ನ ರೀತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ ವಿಷಯ ಹೇಳು?”

ಆಮೆ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಯಿತು. “ನಿನ್ನಷ್ಟು ವೇಗ ಇಲ್ಲ ಬಿಡು ಯಾರಿಗೂ” ಅಂದಿತು.

ಇಬ್ಬರೂ ರೇಸ್ ಅಡೋಣಾ ಬರ್ತೀಯಾ ಮೊಲ ಕೇಳಿತು ಆಮೆ ಬೇಡ ಅಂತ

ತಲೆಯಾಡಿಸಿತು. ಸುಮ್ಮನೆ ಫಾರ್ ಫನ್ ಅಷ್ಟೇ... ಮೊಲ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು. ಆಮೆ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ ಎಂದಿತು. ಸುಮ್ಮನೆ ಹೀಯಾಳಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಅದರ ಚಿಂತೆ. ನಾಳೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನೀನು ಎಷ್ಟು ದೂರವನ್ನು ಓಡುತ್ತೀಯಾ ನಾನು ಓಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂತ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ಲೀಸ್ ಎಂದು ಮೊಲ ಬೇಡಿತು.

ಪ್ಲೀಸ್ ಎಂದು ಮೊಲ ಬೇಡಿದರೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಆಮೆ ಕೊನೆಗೂ ಒಪ್ಪಿತು-ನಾಳೆ ನನಗೆ ಅವಮಾನವಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಅದಕ್ಕೆ ಅನಿಸಿತು. ಮಾರನೇ ದಿವಸ ಕಾಡಿನ ಇವುಗಳ ಸ್ನೇಹಿತ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆದುರು ಎರಡೂ ನಿಂತವು. ಮೊಲ ಓಡಲು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಆಮೆ ಮೊಲ ಓಟ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಅದರ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತು. ಆಮೆ ಬೆನ್ನು ಏರಿದ್ದು ಮೊಲಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದು. ಅದು ಓಡಿ ಓಡಿ ಸುಸ್ತಾದ ನಂತರ ನಿಂತಿತು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಕಣ್ಣು ತೆರೆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಂದೂವರೆ ಗಜ ಮುಂದೆ ಆಮೆ ಕುಳಿತಿದೆ. ಮೊಲಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ನನಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ಓಡಿಬಿಟ್ಟೆಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಿತು. ಆಮೆಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಕು ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ, ಸಾರಿ ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಬಂದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿತು. ಮೊಲಕ್ಕೆ ಬೇಸರವಾದರೂ ಆಮೆ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದೆ ಮತ್ತು ತಾನು ಏನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡರೂ ತಪ್ಪಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಜಗಳವಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ತಪ್ಪು ಗಾಯಿತು.

ಇದು ಒಂದು ಭಾಗ.

ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನಮ್ಮ ಆಧುನಿಕ ವ್ಯವಹಾರ ತಜ್ಞ ನೋಡಿದ. ಮೊಲಕ್ಕೆ ಓಟವಿದೆ ಆಮೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇದೆ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಬೆರೆಸಿದರೆ ಹೇಗೆ ಅಂತ ಚಿಂತಿಸಿದ. ಎರಡನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಜಾಯಿಂಟ್ ವೆಂಚರ್ ಕಂಪನಿ ಶುರು ಮಾಡಿದ. ಒಂದರ ಬುದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಮತ್ತೊಂದರ ದೈಹಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಂಪನಿಯನ್ನ ಬೇಗ ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿತು. ಇದು ಸುಮಾರು ಜಾಯಿಂಟ್ ವೆಂಚರ್ ಕಂಪನಿಗಳ ಹಾಗೂ ಎಂ.ಎನ್.ಸಿ. ಗಳ ಕಥೆ.

ಇದನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಅವಗುಣಗಳನ್ನು ಸುಗುಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೇಳೈಸಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ವೀಕ್ನೆಸ್ ಅನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸಿಕವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕಂತೆ. ಇನ್ಫೀರಿಯಾರಿಟಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್‌ಗಳು ನಮ್ಮ ಉನ್ನತಿಗೆ ತಡೆಯಾಗಬಾರದು ಅದನ್ನು ಮೀರಿ ನಾವು ಬೆಳೆಯಬೇಕು-ಇನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಇತರರಿಗಿಂತಲೂ ನಾನು ಕಡಿಮೆ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಎಸೆಯಬೇಕು ಹಾಗೂ ನಾನು ಯಾರಿಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಎಂಬ ಮಾನಸಿಕ ದೃಢತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಎಳೆದ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ. ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಬೇಗ ಬೆಳೆಯುವವರ ಬದಲಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಲು ಎರಡು ವೀಕ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಸೇರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಮ್ಮೊರೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ. ಹಳೇ ಕಥೆಗಳು ಹೊಸದಾಗಿ ತೋರಿಸಲಿ-ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ! ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುವವನಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನೊಬ್ಬನಿದ್ದರೆ ಅವರು ಮುಟ್ಟಬಹುದಾದ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ!

ಸಂಕಟ ತಂದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಮೂರ್ತಿ

- ಪ್ರೊ. ಶ್ಯಾಮಲಾ ರವಿಶಂಕರ್

ಯುಗಾದಿಯ ದಿನ ಹೊಸ ಪಂಚಾಂಗಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪಂಚಾಂಗ ಶ್ರವಣ ಅನ್ನೋ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿಸಿ ಬೇವು - ಬೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದ ಹಂಚಿದ ಹಿರಿಯರು ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಾವು, ಅಂದರೆ ಅಂದಿನ ಚಿಕ್ಕಗಳು, ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ಮುಕ್ಕಿ ಬೇವನ್ನು ಬೆರಳ ಹಿಂದೆ ಸರಿಸಿ ಹಿರಿಯರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದು ಹಣಗಾಡಿದ್ದೂ ಉಂಟು. ಎಲ್ಲರೂ ತಂತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದು ನಾವು ಒಬ್ಬಟ್ಟಿನ ಊಟ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರಲಾ ಸಮಯಮೋಳ್ ಪಂಚಾಂಗ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತರಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ನಮ್ಮ ಸೀನಿಯರ್ ಕಸಿನ್ಸ್ ಅನ್ನೋ ಮಂಗಗಳು, ಇವುಗಳು ತಮ್ಮ ರಾಶಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಓದಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಸೀಟಿ ಹೊಡೆದು, ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ, ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ, ಕೆಟ್ಟುದಾಗಿದ್ದುದಕ್ಕೆ 'ಪಂಚಾಂಗ ಕರ್ತರು ಏನೋ ಎಡವಟ್ಟು ಆಗಿರಬೇಕು' ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು! ಎಂಥಾ ಪಾಸಿಟಿವ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್!

ಇವೆಲ್ಲಾ ನಡೆದು ಪಂಚಾಂಗ ನನ್ನ ಕೈ ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೇನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆ ಬರೋ ಹೊತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನೆಷ್ಟೋ ಸಲ ಪಂಚಾಂಗ ತಂದ ದಿನಾನೇ ಕದ್ದು ಮುಚ್ಚಿ ನೋಡ್ಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ! ನಾನೇನೂ ಪೌರೋಹಿತೃಕನ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೇನಿ ಅಂತಲ್ಲ. ಅದೇನೋ ಪಂಚಾಂಗ ನೋಡೋ ತವಕ, ಅದೇನೋ ದುಗುಡ. ಅದೇನೂ ರಾಶಿ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೇನಾದ್ರೂ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದರೂ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ದುಗುಡ ಅದನ್ನು ಮೆದುಳಿನ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ತಳ್ಳಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಮತ್ಯಾಕೆ ಈ ಸಂಕಟ ಅಂದಿರಾ? ಅದೇ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಈಗ ಬಂದೇಬಿಟ್ಟೆ. ಇರಿ. ಅದೂ... ಅದೂ.. ಮತ್ತೇ... ಅದೇ ಈ "ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಮೂರ್ತಿ" ಅನ್ನೋ ಕಾಲಂ! ಆ ರೂಪ, ಅದೇ ಭಯ ಭೀತಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಕಲ್ಪನೆಗೂ ಮೀರಿದ ಅಂಗ ವರ್ಣನೆ ಇತ್ಯಾದಿ! ಅದನ್ನು ಓದಲೇಬೇಕು. ಭಯ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ನಾನು ಆ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ಎಷ್ಟು ಮನದಟ್ಟಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು ಅಂದರೆ, ಹೋದ ವರ್ಷದ ಮೂರ್ತಿವಾಹನ ಈ ವರ್ಷದ ಉಪವಾಹನ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ವರ್ಷ ಅದಲು ಬದಲಾಯಿತು, ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪಟ್ಟಿ ತಲೆ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಈ ಭೀತಿಯ renewal ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೇಗೆ ಅಂತೀರಾ? ಒಂದು ಹೊಸ ಪಂಚಾಂಗ ನನ್ನ ಕೈ ಸೇರಿ ಪುಟ ತಿರುವಿದಾಗ. ಎರಡು. ಹೊಸ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಬಂದಾಗ. ಮೂರು, ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಹಬ್ಬದ ಆಸುಪಾಸಿನ ದಿನಗಳು!

ಒಂದು ಹಾಗೂ ಎರಡರ ಮಧ್ಯೆ ಈ fear attack ತಗ್ಗಿಸಲು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಹಬ್ಬ ಸಡಗರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮದುವೆ - ಮುಂಜಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಶುಭ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸುಮುಹೂರ್ತಗಳ ಅವಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಹಾಗೂ ಅದರಿಂದ ಆಗಬಹುದಾದ ಕೆಟ್ಟ ಕನಸುಗಳಿಗೆ ಜಾಗವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡಕ್ಕೂ ಮೂರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ ಅಂತರವೂ ಕಡಿಮೆ. ಹಾಗೂ ಶೂನ್ಯ ಮಾಸ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸಡಗರ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಗೂ

ಸೊನ್ನೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಸದಾಶಿವನಿಗೆ ಅದೇ ಧ್ಯಾನ ಎಂದು ನನಗೆ ಎಡಬಿಡದೆ ಭಯ ಕಾಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಟ್ಟ ಕೆಡುಕಾದ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕಿರುಚಿ ರಾತ್ರಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಎಲ್ಲರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದುಕೊಳ್ಳೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಜಾನೆಯ ಹೊಂಬಿಸಿಲು ನನ್ನನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ಮಲಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಏನೀ ಅವಾಂತರ?’ ಅಂದ್ಕೊಳ್ಳೋರೇನೋ ನೀವು. ಈ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಪುರುಷನ ಮೂರ್ತಿಯ ಆಕಾರ, ಆಹಾರ, ವಾಹನ, ಚೇಷ್ಟೆ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಗಳು, ದೃಷ್ಟಿ ಅಬ್ಬಾ ಒಂದಾ, ಎರಡಾ? ಈ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದ್ದ ಪರಿಣಾಮ ಅದೆಂಥದ್ದು! ಯಾರೋ ಬೆಲೆ ಏರಿದ ಮಾತಾಡಿದ್ದೆ, ಆ ಧಾನ್ಯ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಮೂರ್ತಿಯ ಆಹಾರ ಎಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಯಾರದ್ದೋ ಸೈಕಲ್ ಯಾ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಟೈರು ಪಂಕ್ಚರ್ ಆದ್ರೆ, ಅವು ಅವನ ವಾಹನವಿದ್ದೀತೆ? ಅವನ ವಾಹನಗಳು ದ್ವಿಪಾದಿ ಯಾ ಚತುಷ್ಪಾದಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಆ ಪಾದಗಳನ್ನು ಚಕ್ರಗಳಿಗೆ ಈಕ್ವೇಟ್ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇನ್ನು ಆಕಾರಾನಾ? ಮೂರು ತಲೆ, ಎರಡು ಮುಖ ಆರು ಬಾಯಿ, ಏಳು ಕಿವಿ, ಮೂರು ಹುಬ್ಬು - ಜೊತೆಗೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಜೋಲಾಡುವ ಶೋಕಿ ಬೇರೆ. ಒಂದು ತಲೆ (ಒಳಗೇನಾದರೂ ಇರೋದೂ ಬಿಡೋದೂ ಬೇರೆ ಮಾತು. ಬಿಡಿ) ಈ ಸ್ ಈಕ್ವೆಲ್ ಟು ಒಂದು ಮುಖ, ಒಂದು ಬಾಯಿ ಅನ್ನೋ ಸಿದ್ಧಾಂತದವರು ನಾವು. 3 ತಲೆ 2 ಮುಖ ಅಂದ್ರೆ ಒಂದು ತಲೆಗೆ ಮುಖವೇ ಇರೋಕಾಗೋಲ್ಲಾ! ಈ ತಲೆ ತುಂಬಾ ಬಾಯಿಗಳೇ ಬಾಯಿಗಳಾ? ಆ ಬಾಯಿಗಳು ತಂತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು (ತಿನೋದು ಬಿಡಿ) ಮಾತಾಡೋದನ್ನ ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸತ್ವ? ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೇನಾ ಅಥವಾ ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದಾ? ಈ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಲೇ ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ (ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಾ ಅಂತೆಲ್ಲ ಕೇಳಬೇಡಿ ಪ್ಲೀಸ್!) ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅವುಗಳು ವದರೋದಾದ್ದೂ ಏನೂಂತ? ಎಷ್ಟೇ ಭಯಂಕರ ಆಕಾರವಾದ್ದೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬಾಯಿಗಳಿರೋವಾಗ ಒಂದರಲ್ಲಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು ಹೊರಡಬೇಡವೇ? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಕೆ ಏನು ಮಾಹಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲ? ಒಂದು ಮುಖವಿಲ್ಲದ ತಲೇನೇ ನನ್ನ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಲು ಸಾಕಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಮೂರ್ತಿ ತಲೆಗೆ ತಲಾ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿರಬೇಕೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ತಲೆಗೆ ಸೊನ್ನೆಯಿಂದ ಮೂರರವರೆಗೆ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಇರಬಹುದು. ಕಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ - ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪು, ಇನ್ನೊಂದು ಬಿಳಿ ಅಥವಾ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಹಳದಿ! ಈ ಕಡೆಯ ಕೇಸಿನಿಂದ ಕಾಮಾಲೆ ಹರಡುವುದೆಂದು ಸಂಶಯ ಒಂದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಣ್ಣವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಹಲವಾರು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ದೊಡ್ಡವರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಮಿಕ್ಕವರಿಂದ ಕೀಟಲೆಗೆ ಈಡಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೇನಪ್ಪಾ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಹಳದಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪು ಎಂದು ಓದಿದ್ದ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇನಾದ್ದೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಕಂಚಿ ಸೀರೆ ನೇಯ್ಕೆಯವರು ಆ ತೆರನಾದ ಕಾಂಬಿನೇಶನ್ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅವು ಮಾರಾಟವಾಗದೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟರೆ? ಇನ್ನು ಹುಲ್ಲಿನ ಬಣ್ಣ ಹರಿತ, ಅಗಲ, ಒಳಗೊ -

ಹೊರಗೋ ಈ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೆದರಿ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಮುಖವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಎಷ್ಟೋ ಭುಜಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೆಷ್ಟೋ ತೋಳುಗಳು! ಆದೇನೂ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಿಡಿದಿರುವ ಭತ್ತಿ ಹಾಗೂ ಆಯುಧಗಳೂ ನನಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಭಯ ತರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿ ಆಗ್ನೇಯಕ್ಕೆ ನಡೆಯುವುದು ಎಂದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಹೈಟೆಕ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಭಯವಾಗುತ್ತೆ ತಾನೆ? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಭಯಾನಕ ದೃಶ್ಯವಿದ್ದರೂ, ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ ಚಿನ್ನದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರುತ್ತಲೇ ಇರುವುದು ನನ್ನ ಸಂಕಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ. ಒಂದಾನೊಂದು ಸಲ ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆ ಎಂದು ಓದಿದಾಗ ಭಯವಾದರೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಲೆದರ್ ಜಾಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೊಡುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ನೆರೆಮನೆಯ ಕುರೂಪ್ ಮಾಮಾಜಿಯನ್ನು ನೆನೆದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅವರು ತುಂಬಾ ಧನವಂತರೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅವರೇ ತಾನೆ ಆ ಧರಾ ವೇಷ ಹಾಕೊಳ್ಳೋವು, ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಏನೂ ಹಾನಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಸಿಹಿ ಪದಾರ್ಥ ಇಷ್ಟ ಎಂದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬೇವನ್ನು ಬಿಸಾಡಿದೆ ಎಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು “ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಮೂರ್ತಿಣಿ” ಎಂದು ಕರೆದು ನಗಾಡಿದ್ದು.

ಕಾವೇರಿ ನೀರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರೋ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮುಂಬರುವ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಮೂರ್ತಿ ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡದಿರಲಿ ಎಂದು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಗಣೇಶನಿಗೆ ಮೂರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹರಸಿಕೊಂಡೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಅವನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಬತ್ತಿಹೋಗತ್ತದೆಂಬ (ಅಪ) ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಕಾವೇರಿಯ ನೀರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇವನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪಂಥಕ್ಕೆ ಲಾಭ, ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ನಷ್ಟ ಎಂದಿರತ್ತಲ್ಲಾ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದೂ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಲಾಭ, ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ನಷ್ಟ ಎಂಬುದನ್ನು ಚಿಕ್ಕ - ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ತಿಳಿದ ಸಮರ್ಥಳು ನಾನು. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂ.ಮೂ.ಗೆ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೊಡುವುದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ತರ್ಕ.

ಇನ್ನು ರೋಗಭಯ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಚೋರಭಯಕ್ಕೆ ಛಾನ್ಸೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆತುಂಬಾ ಜನ. ರಾತ್ರಿ ಹಗಲುಗಳೆಂಬ ಭೇದ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರನ್ನೇ ಹೆದರಿಸುವಷ್ಟು ಕಮಂಗಿಗಳು. ಮಲಗಿದರೂ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತು, ಹಾರಾಟ, ನಗಾಟ, ಚೀರಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನ ಸುಳಿವಿಗೂ ಭಯ! ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಚಿಕ್ಕಿಗಳಿಗೂ ಇರುವಂತೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಭಯ ನನಗೂ ಇದ್ದರೂ ಈ ಸಂ.ಮೂ.ಯ ‘ವಿಚಾರ’ ಭಯ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಳಿದಿತ್ತು.

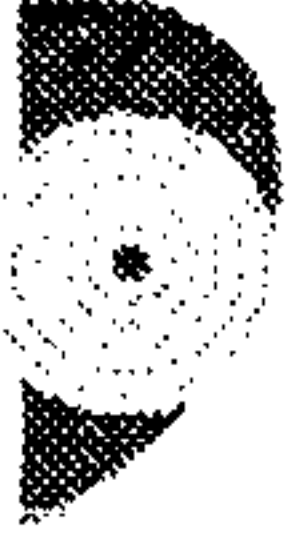
ಈ ನನ್ನ ಗುಟ್ಟು ಬಹುಬೇಗ ಹೊರಬಿದ್ದು (ಅಂದರೆ 3,4 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ) ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಸೀನಿಯರ್ ಕಸಿನ್ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನಾನಿತ್ತ ಮನರಂಜನೆ ಅಸಾಧಾರಣ, ಅನಿವರ್ಚನೀಯ! ಆ ಪುಣ್ಯ ನನಗೊದಗಿ ಬಂದದ್ದು ಶ್ರೀ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಮೂರ್ತಿಯ ಕೃಪೆ ಎಂದು ಇಂದು ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಭಯವಿಲ್ಲ!

Hearing Care Centre

A Part of
Siemens Audiology Group

SIEMENS

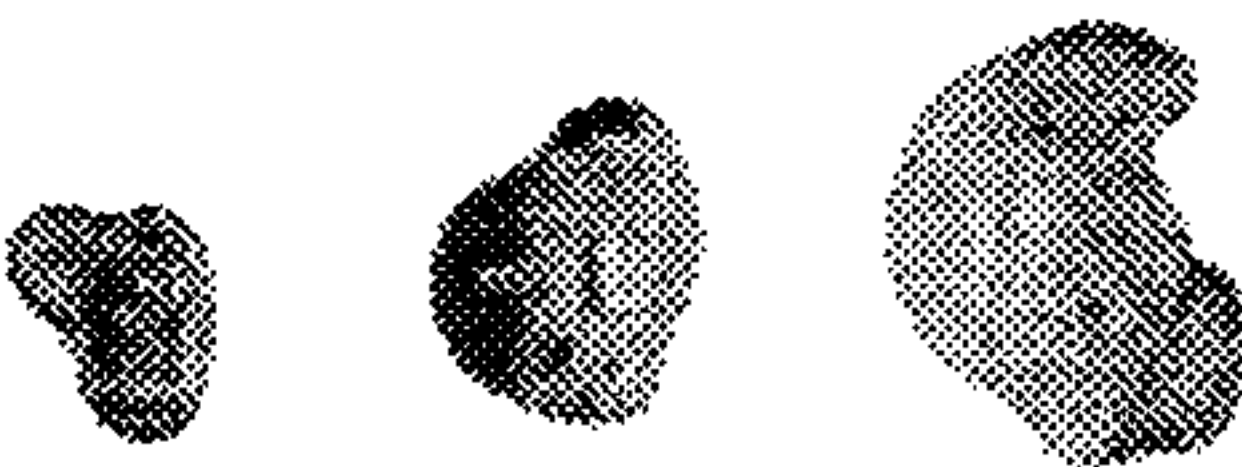
WHISPER HEARING AIDS

PVT. LTD.

ಮಾತು ಎಂಬ ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು

- ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ

ಮಾತು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಜ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಶಕ್ತಿ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮೂಡದೆ ಇರಬಹುದು. ಶೇಕಡಾ ಮೂರರಿಂದ ಹದಿನೆಂಟರವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚುವಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಿನ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲೂಬಹುದು. ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೊಂದರೆಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗಲಾರದು, ಅದರಲ್ಲೂ ವಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಜಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಆಪರೇಷನ್ನಿಂದ ಲಾಭ ಕಡಿಮೆಯೇ ಆಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬಲಕುಂದುವ ಕಿವಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಂಗ. ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಜನರು ಈ ತೊಂದರೆ ಬಹಳ ಅನುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವವರೆಗೂ ಕಾದು ನಂತರವೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಲು ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಶುರುವಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುವ ಬದಲು ತೊಂದರೆಯ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಏನೇನು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ನವೀನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮತ್ತು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತು ಅತೀ ಕಿರಿದಾದ ಹಾಗೂ ರಿಮೋಟಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಲ್ಲ ಹಿಮರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೀಮೆನ್ಸ್ ಹಿಮರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಿ. ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಅನುಭವವಿರುವ ನಮ್ಮಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ. ಸಮಯ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿ ಬನ್ನಿ. ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಈ ವಿಳಾಸಗಳಿವೆ: ವಿಸ್ಪರ್ ಹಿಮರಿಂಗ್ ಏಡ್ಸ್. 1030/13, 25ನೇ ಮೇನ್, 39ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಜಯನಗರ 'ಟಿ' ಬ್ಲಾಕ್ ಬೆಂಗಳೂರು - 560 041. ದೂರವಾಣಿ: 080-26640571 ಮತ್ತು 9741765454.

www.hearingaids.co.in

email : doctorgp@hearingaids.co.in

ಯೂರೋಪ್ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಅಬಲೆಯರು

- ಧೃತಿ

ನನಗೂ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೊಮ್ಮೆ 'ವಿದೇಶ ದರ್ಶನ' ಮಾಡಿ ಬರಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸೆ ಮೂಡಿತು. ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ 'ಜನ್ಮಭೂಮಿಯೇ ಸ್ವರ್ಗ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನೇ ಧೈಯವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಯಾವಾಗಲಾದರೊಮ್ಮೆ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದರಾಯಿತು ಎಂದು ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರುವುದಂತೂ ದೂರವೇ ಉಳಿಯುವಂತಾಯಿತು. ವೃದ್ಧಾಪ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಕಾಯುವುದು ತರವಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೈಕಾಲು ಗಟ್ಟಿಯಿರುವಾಗಲೇ ಹೋಗಿ ಬಂದುಬಿಡಬೇಕು ಎನಿಸಿ ಯಜಮಾನರಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆ. ಅವರ ಅನುಮತಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಯಾವುದಾದರೂ ಟ್ರಾವೆಲ್ಸ್‌ನ ಮುಖಾಂತರ ಯೂರೋಪ್ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಬರುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಹೋಗುವುದನ್ನಂತೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿಯಾರೇ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಜಮಾನರಂತೂ 'ನನಗೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ನಾನು ಬರೋದಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟ ಇದ್ರೆ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ಬಾ' ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಅವರಾಗಲೇ ಬೇರೆ ವಿದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸಿರಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಕು. ಅಂತೂ ನಾನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಹೊರಡಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಗುಂಪು ಗುಂಪೇ ಇರುವಾಗ ಜೊತೆಗಾಗಿ ಪರದಾಡಬೇಕೆ? ಎನ್ನಬೇಡಿ? ಕೆಲವರಿಗೆ ಏಕಾಂತವೊಂದೇ (ಒಬ್ಬನೇ) ಜೊತೆ. ಬೇರೆ ಜೊತೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಯಸಿದರೂ, ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಜೊತೆಯಾಗಲೊಲ್ಲದು ಅದು. ಅಂತಹ ಅನುಭವ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಜೊತೆಗೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಪರದೇಶದಲ್ಲೂ ಅದೇ ಸಂಗತಿ ಸಂಗಾತಿಯಂತೆ ಜೊತೆಗೂಡಿದರೇನು ಗತಿ ಎಂಬ ಅಳುಕು. ಇತರ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ನೋಟ - ಊಟಗಳಿಗೆ ತೆರಳುವಾಗ ನಾನೊಬ್ಬನೇ 'ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನಾನೂ ಬರಲೇ, ನನ್ನನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ದೈನ್ಯವಸ್ಥೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದೀತು ಎಂಬ ಹಿಂಜರಿಕೆ ಜೊತೆಗೆ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಲಗುವುದು ಕೂಡಾ ಭಯಪಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರವಾಸ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಟ್ರಾವೆಲ್ಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೇ ಹೋಗಿ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬಂಟಿಗಳಾದ ಮಹಿಳೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಂತಹ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಸಿಕ್ಕಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನನ್ನಷ್ಟೇ ವೃದ್ಧ ಮಹಿಳೆ ಕೂಡಾ. ವ್ಯವಹರಿಸುವಷ್ಟು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೂಡಾ ಆಕೆ ಬಲ್ಲರು ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ನನ್ನ ಕಳವಳವೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಹಗುರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಆಕೆಗೂ ಕೂಡಾ ನನ್ನಂತಹ ಮಹಿಳೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಮಗ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಡಾಲರ್ ಕಳಿಸಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಯಾವುದೇ ಸಹಾಯಕ್ಕೂ ಆಕೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು

ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಆಕೆ ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಯ್ಯೋ ಎಂದು ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ನಾವು ಲಂಡನ್‌ನತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿನ ವಿಮಾನನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ತಳ್ಳುಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಕೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದರು: 'ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕೋದಾದ್ರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧ' ಎಂದು. 'ನೀವೇನೋ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡೋಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೀರಿ ನಿಜ. ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಸಿಗಬೇಕಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪೋರ್ಟ್‌ರೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದೆ. ಆ ವೇಳೆಗೆ ನನಗೂ ಸಹ ಈ ಭಾರವಾದ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಅನ್ನು ಹತ್ತು ದಿನ ರೂಮಿನಿಂದ ರೂಮಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವುದು ಹೇಗಪ್ಪ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಗಂಡಸರ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದೆ 'ಅಹಂ' ತೋರಿಸಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆವಲ್ಲ ನಿಭಾಯಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಈಗ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಲಿಫ್ಟ್‌ನ ತನಕ ತಂದೆ.

ಆಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಆ ಲಿಫ್ಟ್‌ನ ಒಳಗೆ ನಾವೂ ಹೊಕ್ಕೆವು. ಆ ಲಿಫ್ಟ್‌ಗೋ ಒಳಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡಿ. ಎತ್ತ ನೋಡಿದರತ್ತ ಮಾನವ ದೇಹಗಳು. ಹೋಗಲಿ ನೋಡಿ ಮುದಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದೇನು ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳ ಮುಗ್ಧ ಮುಖಗಳೇ! ಅಥವಾ 'ಚೆಲುವೇ ರೂಪವಡೆದಂತೆ ತೋರ್ಪ' ತಾರುಣ್ಯಭರಿತ ದೇಹಗಳೇ! ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಳೆದು ತರುತ್ತಾ ಸಾಕಷ್ಟು ತಡವಾಗಿ ಲಿಫ್ಟ್ ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕ ಮುದುಕ ಮುದುಕಿಯರಷ್ಟೆ ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದು. ಗೂನು ಬೆನ್ನುಗಳು, ನೆರೆತ ಕೂದಲ ತಲೆಗಳು, ಕೇಶ ಉದುರಿದ ಬೋಳು ತಲೆಗಳು, ಜೋತುಬಿದ್ದ ಗಲ್ಲಗಳು, ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟಿದ ಕನ್ನೆಗಳು, ಗುಳಿಬಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಅನಂತ ಅನಂತವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಅಯ್ಯೋ ರಾಮ! ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡನೆ 'ಈ ಪರಿಯ ಸೊಬಗ'ನ್ನು ನೋಡುವಂತಾಯ್ತೆ ಎಂದು ಹಳಹಳಿಸಿದೆ. ಇರಲಿ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಅವರೂ ಅಲ್ಲವೆ. ಅಥವಾ ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬಳು ನಾನಲ್ಲವೆ. ಅಲ್ಲಾ; ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮುದಿದೇಹಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಆ ಕನ್ನಡಿಭರಿತ ಲಿಫ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿದ ಆ ಮೋಜುಗಾರನಾರಾಗಿರಬಹುದು!

ನಮಗಾಗಿ ಕಾದಿರಿಸಿದ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕೊಡನೆಯೇ ನನ್ನ ಮೊಸ ಗೆಳತಿಗೆ ಹಿಗ್ಗೋ ಹಿಗ್ಗು ಸಾಲಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟ ಕಪ್ ಅಂಡ್ ಸಾಸರ್‌ಗಳು, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸ್ಪಾವ್, ಇನ್‌ಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಾಫಿ, ಟೀ, ಹಾಲಿನ ಪುಡಿ, ಸಕ್ಕರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅಣಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಪಾಪ! ಆಕೆಗೆ ಆಗಾಗ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುವ ಚಟವಂತೆ. ಈಗಲೇ ಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದರು. ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗುವುದೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಕಾಫಿಯ ಚಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆಕೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ನಾನೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ತಲೆಬುಡ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದೆ. 'ನೋಡಿ, ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಸಿಗೋದಾದ್ರೆ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬಂದರೂ ಮಾಡಲು ತಯಾರು' ಎಂದರು ಅವರು. ನಾನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ

ಅವರನ್ನೇ ನಿರುಕ್ತಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. ಬಾಬಿಬಾಬಿಗೆ ಇದೇ ಮಾತನ್ನೇ ಆಡುತ್ತಿರುವ ಇವರು ನಾನೇನಾದರೂ ದುಡ್ಡಿಗಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಯಾನೇ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅನ್ನಿಸಿತು. 'ಏನು ಗೆಳತಿ; ನಾನು ದುಡ್ಡು ತಗೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡೋರ ಥರ ಕಾಣಿಸ್ತೀನಾ; ನನ್ನ ಬಳಿ ನಿದ್ರಾಂತೆ ಡಾಲರ್ ಬಲ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನೊಬ್ಬ ನಿವೃತ್ತ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಪತ್ನಿ' ಎಂದು ಹೇಳೋಣವೇ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ದಿನವೇ ಮುನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇಕೆ? ಆದರೂ ಹಾಸ್ಯವಾಗೇ ಹೇಳಿದೆ: 'ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಪುಕ್ಕಟೆ ಸಲಹೆನೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಇಬ್ಬರೂ 'ಸ್ವಾಗತಾಧಿಕಾರಿಗಳ' ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಕಾಫಿ ಮಾಡೋದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಕೇಳೊಂಡು ಬರೋಣ, ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಯಾರನ್ನಾದ್ರೂ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕಳಿಸ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿ ನೋಡೋಣ. ಹೇಗಿದ್ದ್ರೂ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಡಾಲರ್ ಇದೆಯಲ್ಲ' ಅಂದೆ. ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಲು ಆಕೆಗೆ ಮುಜುಗರ ಅನ್ನಿಸಿರಬೇಕು. ಮನಸ್ಸು ಬದಲಿಸಿ 'ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ' ಎಂದುಬಿಟ್ಟರು.

ಮರುದಿನ ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಮ್ಮಂತಹ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಸ್ಥೂಲದೇಹ. ದೇಹಭಾರಕ್ಕೋ ಏನೋ ಆಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಂಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಂಧ್ರದಿಂದ ಬಂದ ಆಕೆಗೆ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೇನೂ ಬರದು. ನನ್ನ ಕೋಣೆ ಸಂಗಾತಿ ಹಲವು ವರ್ಷ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದರಂತೆ ಇಬ್ಬರೂ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಹರಟಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ನಮ್ಮ ಬಸ್ಸು ನೆದರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ 'ಟುಲಿಪ್ ಗಾರ್ಡನ್' ಬಳಿ ನಿಂತರೂ ಇಬ್ಬರ ಹರಟೆ ನಿಲ್ಲಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಳಿಯುವ ಲಕ್ಷಣವೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು 'ಇದೇನು ಹೀಗೆ ಕೂತುಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಈ ಹೂದೋಟ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಇದನ್ನು ನೋಡೋಕೆ ಬಂದಿರೋದು ಬೇಗ ಇಳಿಯಿರಿ' ಎಂದೆ. ಆಗಲೇ ನಮ್ಮ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಅವರವರ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಅರೆ ಮನಸ್ಸಿದ್ದವರಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಹರಟುವುದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತೆಲುಗು ಅಮ್ಮಗಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕುಂಟು ಬೇರೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಕೋಣೆ ಸಂಗಾತಿಗೆ 'ನೋಡಿ; ಅವರಿಗೆ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲೇ ಫೌಂಟನ್ (ಚಿಲುಮೆ) ಬಳಿ ಕುಳಿತಿರಲಿ. ನಾವು ಒಂದಷ್ಟು ನೋಡಿಬಂದು ಈಕೆಯನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. 'ಛೇ... ಛೇ... ಅವರೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದೇ' ಎಂದರು. 'ಅವರ ರೂಂಮೇಟ್‌ನವರೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದಾರಲ್ಲ; ಅಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೇಕೆ ಬೇಕು ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯತನ' ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಬಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡದೆ ಹೋಗಿಬಿಡುವುದೇ? ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು; ಯಾವ ಮಾತನಾಡಬೇಕು; ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಗಜ ಗಮನೆಯರಂತೆ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಣ್ಣುಗಳೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾನೇ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ದೂರ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿ ಹೂದೋಟವನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಣ್ಣುಂಬ ನೋಡಿ ನಿರಾಶೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕೊಠಡಿ

ಗೆಳತಿಯ ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಗುಟ್ಟು ಬಯಲಾಯಿತು. ಆಕೆಗೆ ಅಪಘಾತ ಆಗಿ ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದರಂತೆ. 'ಇಂದು ಕಾಲು ನೋವಾಗಿತ್ತು ಜಾಸ್ತಿ ನಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಆಪರೇಷನ್ ಆಗಿದ್ದ ಜಾಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಗೀಳಿ ಹೊಲಿದಿದ್ದ ಜಾಗವನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೊದಲೇ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಹೊಳೆದಿರಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ನಾನಂತಹ ಪೆದ್ದಿ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಇಂತಹ ಕುಂಟು ಕುರುಡಿಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ನನ್ನ ವಿದೇಶ ಪರ್ಯಟನೆ ತುಂಬಾ ಕುಚೋದ್ಯಕರವಾಗಿಯೇ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎನಿಸಿ ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯೂಟದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಕ್ರೈಸ್ತ ದಂಪತಿಗಳ ಬಳಿ ಹೋಗಿ 'ನಾವು ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು. ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವುದು ಕಷ್ಟವಾದೀತು. ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಬೇಕು' ಎಂದು ಕೋರಿಕೊಂಡೆ. ಮುಂದಿನ ನಮ್ಮ ನಗರ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಆ ಪತಿ ಪತ್ನಿಯರು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆ ಪತಿ (ಇವರನ್ನು ಮಿಸ್ಟರ್ ಸಿಂಗ್ ಎಂದೇ ಕರೆಯೋಣ) ಸಹೋದರನಂತೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದೆರಡು ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ 'ಮೌಂಟ್ ಟೆಟ್ಲಸ್' ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಕೇಬಲ್ ಕಾರ್ ಮೂಲಕ ಹೋಗಬೇಕು. ನಾವು ಮೂವರು ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯರು (ನನ್ನ ಕೋಣೆ ಸಂಗಾತಿಗೆ ಕಾಲು ನೋವು ವಾಸಿಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ತೆಲುಗು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ನೀವು ಬರುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ) ಸಿಂಗ್ ದಂಪತಿಗಳ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಕೇಬಲ್ ಕಾರನ್ನೇರಿದೆವು. ಕೇಬಲ್ ಕಾರು ಚಲಿಸುತ್ತಾ ಚಲಿಸುತ್ತಾ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸುತ್ತಲೂ ಹಿಮಚೆಲ್ಲಿದ ಶಿಖರ ಸ್ಥಾನಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ಕ್ರಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮತಟ್ಟಾದ ಪ್ರದೇಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಲೂ ಕೇಬಲ್ ಕಾರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. 'ಬಹುಶಃ ಈಗ ಇಳಿಯಬೇಕಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ' ಎಂದರು ಮಿ. ಸಿಂಗ್. ಅವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇ ತಡ; ಆ ತೆಲುಗು ಅಮ್ಮ ತಟಕ್ಕನೆ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ಕಾರಿನ ಹೊರಗೆ ಇರಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಕೇಬಲ್ ಕಾರು ವೇಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಆಕೆ ಯಾವ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದರೆ ಒಂದು ಕಾಲಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಕಾರಿನೊಳಗಿತ್ತು. ಇಡೀ ದೇಹಭಾರ ಕೇಬಲ್‌ನ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಹಿಡಿದಿರುವ ಕಾರಿನ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸ್ತಂಭವೊಂದೇ ಅವರಿಗೆ ಆಧಾರ. ಇನ್ನೇನು ಅವರು ಬಿದ್ದೇಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎನಿಸಿ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನಾನು ಬೇಗ ಎದ್ದು ಅವರ ದೇಹವನ್ನು ಈ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಸ್ಥೂಲಕಾಯದ ಆಕೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವುದಿರಲಿ; ರಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೂಡಾ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಾಯಿತು. ಹೋಗಲಿ, ಪಾದವನ್ನು ಈ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸೋಣ; ಸಮತೋಲನ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಕೆಯ ದೇಹ ಈ ಕಡೆ ತಿರುಗಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಚಾಚಿದ್ದ ಪಾದವನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಉಹೂ....

ಅಲುಗಿನಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ನನಗೆ ಎಸ್.ಪಿ. ಬಾಲಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ಎಂಥಮೋ ಪಾದ... ಪಾದ.... ಎಂದು ಹಾಡಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಅದರ ನೆನಪಾಯಿತು. ಶ್ರೀಪಾದ ಎಂದೋ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಪುಣ್ಯಪಾದ ಎಂತಲೋ; ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ತುಳಿದ ಪುಣ್ಯಪಾದ ಪುಟ್ಟಪಾದ ಎಂತಲೋ ಯಾವುದಾವುದೋ ಪಾದಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ಇದೆಂತಹ ಪಾದವಪ್ಪ! ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಪಾದವನ್ನು ಒಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಗಾಬರಿಯಾದೆ. ಇನ್ನೇನು ಅವರು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಅನಾಯತವಾಗಿ ನಮಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರೇ ಗತಿ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಇಬ್ಬರು ಕಾರ್ಮಿಕರು ಕಾಣಿಸಿ "Please help me to take her inside" ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚಿದೆ ಕೇಬಲ್ ಚಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಮುಂದಿನ ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಓಡೋಡುತ್ತಾ ಬಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೆ ಜೋರಾಗಿ ದೂಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳಿದೆ.

ಗಾಬರಿ ಕಳೆದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಸಿಂಗ್ ಅವರು ನಗೆಚಾಟಿಕೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಅನಸೂಯ, ನೀವು ಏನ್ ಮಾಡೋಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಿ. ಪಾಪ! ಅವರು ಮೊದಲೇ ಪರ್ವತಮೃನವರು. ನಿಮಗೆ ಅವರನ್ನು ಎತ್ತೋಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಅಂದುಕೊಂಡಿರಾ? ಎಂದರು. ಮನಸ್ಸು ನಿರಾಳವಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ ನಗೆ ಉಕ್ಕಿ ಬಂತು. ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟೆ ಕನ್ನಡ ತಿಳಿಯದ ಆ ತೆಲುಗು ಅಮ್ಮ ಏನು ನೀವು ಹೇಳ್ತೀರೋದು 'ಪರ್ವತ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡ್ತಾ' ಅಂದರು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಮಿ. ಸಿಂಗ್ 'ಹೌದು; ಹೌದು. ಮೌಂಟ್ ಟಿಟ್ಟಿಸ್ ಒಳಗೇ ಬಂದುಬಿಡ್ತು' ಎಂದರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ. ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕವು. ನಾವು ನಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಆಕೆ ನಮ್ಮನ್ನೇ ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಲ್ದಾಣ ಬಂದೇಬಿಟ್ಟಿತು. 'ಇನ್ನೇನು ಪರ್ವತ ಜಾರಿ ಬೀಳೋ ಭಯವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ' ಎಂದು ಸಿಂಗ್ ಅಂದಾಗ ಮತ್ತೆ ನಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಮತ್ತೆ ಮಾತಿನ ಕಚಗುಳಿ ಇಟ್ಟರು. 'ಹೌದು; ಹೌದು. ಪರ್ವತ ಸಿಕ್ಕಿತಲ್ಲ; ಇನ್ನೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲೆ'. ಆಕೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಗುವಂತಿಲ್ಲ; ನಗದೇ ಇರುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರೆದರೇ ನಗುವಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ ಎನಿಸಿ ನಾನು ಮಾತಿನ ಸರಣಿ ತಪ್ಪಿಸಲು ತಕ್ಷಣ 'ಈ ಬಾರಿ ಏನೋ ಪಾರಾದೆವು. ಮುಂದೆ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ, ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಹೆಂಗಸರು. ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನಂತೆ ನೀವೊಬ್ಬರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು' ಎಂದೆ. ಆ ಕ್ಷಣ ಅವರು ಕ್ಷೇಪರೇಂಬುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. 'ಕೃಷ್ಣ' ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕಲ್ಪನೆ ಇರುತ್ತದೋ ಬಲ್ಲವರಾರು? ಬಾಯಿಂದಲಂತೂ ಆ ಮಾತು ಹೊರಬಿದ್ದಿತ್ತು ಅಷ್ಟೆ ಮೌಂಟ್ ಟಿಟ್ಟಿಸ್ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ್ದ ಬರ್ಫದ ಮೇಲೆ ನಡೆದು, ಬೂಟಿನೊಳಗಿದ್ದ ಪಾದಗಳು ತಣ್ಣಗಾಗುವರೆಗೂ ನಿಂತಿದ್ದು ಆನಂತರ ನಾವು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದೆವು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದಷ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಆಹಾರ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಒಂದಷ್ಟು ಬಿಸ್ಕತ್, ಒಣ ಅಂಜೂರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ

ತಿನ್ನಲು ಏನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಏನಿದೆಯೆಂದು ನೋಡಲು ಪೋಟೆಲ್ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಸಿಂಗ್ ಅವರು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು 'ಇಲ್ಲಿ ರೆಡ್‌ವೈನ್ ಇಟ್ಟಿದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ತಗೊತೋನಿ' ಎಂದು. ಅವರ ಪತ್ನಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಒಳ ಹೊಕ್ಕಮೇಲೆ ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಅವರಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಹೊರಬಂದ ಸಿಂಗ್ ಅವರು ತಟ್ಟಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತುಂಬಾ ಹಗುರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಡಿಯರ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಡ್ಡೋತೀಯೆ ಎಂದರು. ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಲೂ ಭುಜ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ಆದರೂ ಬಲವಾದ ಹಿಡಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಕಣ್ಣು ಅತ್ತಿತ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆಯೇನೋ ಎನಿಸಿ ಚೇಷ್ಟೆಗಾಗಿ 'ಏನು ಸಿಂಗ್ ಅವರೆ, ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಎಂದೆನಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಗೋಪಿಕಾಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ ಆವೃತರಾಗಿ ಎಂದಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಲೇ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ. ಕ್ರೈಸ್ತರಾದ ಅವರು 'ನಿಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ಯಾವಾಗಲೂ ತರುಣಿಯರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದನೇ ಹೊರತು ಮುದುಕಿಯರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ' ಎನಿಸಿ ಮೌನವಾಗಿದ್ದುಬಿಟ್ಟೆ.

ವಾಪಸ್ಸು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹೊರಡುವ ದಿನ ಬಂದಿತು. ನಾನು ಸಿಂಗ್ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆ ತೆಲುಗು ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು 'ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು' ಎಂದರು. 'ಮೊನ್ನೆಯಷ್ಟೇ ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪೋಟೋಫಿಲ್ಮ್ ಮುಗಿದುಹೋಗಿ ನೀವು ಆಂಧ್ರದಿಂದಲೇ ತಂದಿದ್ದ ಫಿಲ್ಮ್‌ನಲ್ಲೇ ಒಂದನ್ನು "ಯೂರೋ" ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಖರೀದಿಸಿದ್ದೆನಲ್ಲ; ಅದರಿಂದ ನನಗೂ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು' ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗದೆ ಉಳಿದಿದ್ದ ಫಿಲ್ಮ್‌ಗಳು ಇನ್ನೂ ಇದ್ದವು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆ. 'ಇರಲಿ ಬಿಡಿ ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನೆರವಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ' ಎಂದು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಅವರಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ್ದೇ ಫಿಲ್ಮ್ ಅನ್ನು ಯೂರೋ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ (ಒಂದು ಯೂರೋಗೆ ಸುಮಾರು 60-70 ರೂಪಾಯಿಗಳು) ಖರೀದಿಸಿದ ನನ್ನ ಪೆದ್ದುತ್ತನಕ್ಕೆ ನಗುತ್ತೀರಾ? ನಕ್ಕರೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ.

ಬೆಸ್ಕಾಂ ಟೆಸ್ತ್

ಗ್ರಾಹಕ: ನೀವು ನಿಗದಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರೆಂಟ್ ತೆಗೀತೀರಿ ಸರಿಯೇ, ಆದರೆ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಸಹ ಕರೆಂಟ್ ಹೋಗ್ತಿರತ್ತಲ್ಲ ಯಾಕೆ?

ಬೆಸ್ಕಾಂ ಅಧಿಕಾರಿ: ನಿಗದಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಾಗ ಕರೆಂಟ್ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಟೆಸ್ತ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ತುಂತುರು

- ದಂನಳ

- ನೀವು ಸಂತೋಷ ಪಡದೇ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಫೇಸ್ ಕ್ರೀಂ ಅಥವಾ ಸರ್ಜರಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.
- ಜೈಮನಿ ಭಾರತ ಎಂದರೆ? ರಿಲಯನ್ಸ್, ಟಾಟಾ, ಬಿರ್ಲಾ, ಮುಂತಾದವರ ಕತೆಯೇ?
- And meals to go before I sleep.... ಎಂದು ಕವಿ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ.
- ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವುದೇ ಜ್ಞಾನದ ಉದ್ದೇಶ.
- Gods of smALL things ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ?
- ನನಗೆ ಚೌರ ಅಗತ್ಯವೇ? ಎಂದು ಹಜಾಮನನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ.
- ಗಂಡ ಮನೆಗೆ ಬರುವಾಗ ವಿನಾಕಾರಣ ಉಡುಗೊರೆ ತಂದರೆ ಏನೋ ಭಾರೀ ಕಾರಣ ಇದೆ ಎಂದೇ ಆರ್ಥ.
- A comfortable old age is the reward of a well spent youth.
- ಸಿನೆಮಾ ಅಥವಾ ಕಲಾವಿದರು ತರಕಾರಿಗಳಿದ್ದಂತೆ. ನಿಮಗೆ ಕೋಸು ಇಷ್ಟವಾಗಬಹುದು, ನನಗೆ ಬೆಂಡೇ ಇಷ್ಟವಾಗಬಹುದು.
- ಅಪರಾಧಿ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಪರಾಧಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.
- ಈ ಪದಬಂಧದಲ್ಲಿ a samosa and dal ಸೇರಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? – Masala dosa!
- Pakistan's only export is IT – international terrorism.
- Cinema is the most beautiful fraud in the world.
- ನಾನು ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ದೇವರು ನನ್ನ ಮೈ ಬಗ್ಗಿಸಲೇ ಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಒಂದು ವಜ್ರದ ತುಂಡನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರಲೇಬೇಕು.
- ಉಪಕಾರ ಪಡೆಯುವವನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳುವುದೂ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು.
- Retirement: it's nice to get out of the rat race. But you have to get along with less cheese.
- ಮೇರಾ ನೇತಾ ಮಹಾ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು?

ಜೀವನ 2.0 SOFTWARE UPDATE

ಅಸಹಾಯಕಳಾದ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಇಂಜಿನೀಯರ್ ಒಬ್ಬಳು ತಾಂತ್ರಿಕ ನಿಪುಣನಿಗೆ ಈ ಪತ್ರ ಬರೆದಳು:

ಹೋದವರ್ಷ ನಾನು "Boyfriend 5.0" ಯಿಂದ "Husband 1.0" ಅಪ್‌ಗ್ರೇಡ್ ಮಾಡ್ತೆ. ಆದರೆ ಅಂದಿನಿಂದ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ತುಂಬಾ ನಿಧಾನ ಆಗಿ ಕುಂಟಾ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ "Jewellery 3.6" ಮತ್ತು "Flower 6.2" ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ಅಸಮಾಧಾನಕರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ, ಆದರೆ ಇವೇ "Boyfriend 5.0" ಇದ್ದಾಗ ತುಂಬಾ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಇದಲ್ಲದೆ "Husband 1.0" ಇನ್‌ಸ್ಟಾಲ್ ಆದಮೇಲೆ, ತುಂಬಾ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಮೊದಲಿದ್ದ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್‌ಗಳಾದ - "Romance 9.5, Appreciation 4.2, Jewellery 3.6, Flower 6.2, Personal Attention 4.1" ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿರುವ ಹಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದೆ. ಇವುಗಳ ಬದಲು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ News 9.8, Money 7.9, Shares 4.9, Sports 8.9 ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಜೀವ ಹಿಂಡುತಿದೆ.

"Conversation 9.0" ಈಗ ನಡೀತಾನೇ ಇಲ್ಲ, ಆ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ಮೈಕ್ ಪ್ರಾಬ್ಲೆಮ್ ಅಥವಾ ಸ್ವೀಕರ್ ಪ್ರಾಬ್ಲೆಮ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

"House cleaning 3.0" ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ರನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಕ್ರಾಶ್ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ.

ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಮಾಡುವ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್‌ಗಳನ್ನೂ - ಅಂದರೆ Nagging 5.3, Neglect 6.2, Fasting, 2.5, Ignore 8.1 ರನ್ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆ, ಆದರೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಇದೇ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗಿದೆ. ಯಾಕಾದರೂ "Husband 1.0" ಗೆ ಅಪ್‌ಗ್ರೇಡ್ ಮಾಡಿದೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ.

ಎಲ್ಲರೂ ಅಪ್‌ಗ್ರೇಡ್ ಮಾಡ್ತಾರೆಂತ ನಾನು ಮಾಡ್ತೆ, ಆದರೆ ಎಡವಟ್ಟು ಆಗಿ ಕೂತಿದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಬೇಗ ಕೊಡಿ.

ಇಂತಿ

ನಿರಾಶೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವವಳು.

★★★

ನಿಪುಣನ ಉತ್ತರ

ನೀವು ಅಷ್ಟು ನಿರಾಶರಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ

ಅಪ್‌ಗ್ರೇಡ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಹ ಆಗುತ್ತೆ.

ಕನ್ನಡಕ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಆಗೊತ್ತೇ ಕಸಿಪುಸಿ ಆ ತರಹ. ನೀವು ಶ್ಯಾಂಪೂ, ಕ್ರೀಮ್ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಆಗುತ್ತಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ಡಸ್ವು ಮಾಡೋಬೇಕು, ಸಹನೆ ಇರಬೇಕು.

ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ- ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದು ಅಪ್‌ಗ್ರೇಡ್ ಅಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಆ Boyfriend 5.0 ವಿನೋದದ ಪ್ಯಾಕೇಜು, ಆದರೆ Husband 1.0 ಅಪರೇಟಿಂಗ್ ಸಿಸ್ಟಮ್, ನೀವು ಅಪ್‌ಗ್ರೇಡ್ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಎಡವಟ್ಟು ಆಗಿದೆ. ಆ ಭ್ರಮೆ ಬೇಡ.

ನೀವು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. "ithoughtyoulovedme.html.romance" ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ. Tears 8.5, Tavarumane 8.9 ಡೌನ್‌ಲೋಡ್ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ Guilt 6.9 ಅಪ್‌ಡೇಟ್‌ನ ಇನ್‌ಸ್ಟಾಲ್ ಮಾಡಿ. ಇದು ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡಿರುವ ತರಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ Husband 1.0, Romance 9.5, Appreciation 4.2, Jewellery 3.6, Flower 6.2, Personal Attention 4.1 ಎಲ್ಲಾ ಪುನಃ ಚಾಲೂ ಆಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ರಿಸ್ಕಿ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಇದೆ. ಅದು Romance with WOH.2.1 ಇದರಲ್ಲಿ ಮೈಲ್ಡ್ ವೈರಸ್ ಇರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ, ಇದು ವ್ಯಾಕ್ಸಿನ್ ತರಹ, ಸ್ವಲ್ಪ ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ರಿಪೇರಿ ಆಗುತ್ತೆ, ತುಂಬಾ ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಡ್ಯಾಮೇಜ್ ಆಗುತ್ತೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನೀವೇ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒದ್ದಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು. ಆಗ Divorce 1.0 ಒಂದೇ ದಾರಿ - ಅದು ತುಂಬಾ ಕಾಸ್ಪೀ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ, ಸೋ ಅದು ಪ್ಲಾನ್ "ಬಿ" ನಲ್ಲಿರಲಿ.

ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ - ಈ ಹೊಸ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ - Husband 1.0 ನ ಡಿಫಾಲ್ಟ್ ಮೋಡ್‌ನ Silence 2.5, Depression 5.6, Drinks 9.4 ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಚಾಲೂ ಆಗಬಹುದು.

ಮತ್ತೊಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ - ಪುನಃ Boyfriend 5.0 ಅಪ್ಪೀತಪ್ಪೀ ಇನ್‌ಸ್ಟಾಲ್ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಇದಕ್ಕೂ Husband 1.0 ಗೂ ಕಂಪ್ಯಾಟಿಬಲ್ ಅಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೇ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಕ್ರಾಶ್ ಆಗಿದ್ದು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವಂತೆ Husband 1.0, ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಮೊರಿ ಕಡಿಮೆ, ಹೊಸ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ಬೇಗ ಕಲಿತು ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಡಿಸೈನ್ ಲಿಮಿಟೇಶನ್. ಆದರೆ ಬಹಳ ರಿಲೆಯಬಲ್, ರಿಪೀಟಬಿಲಿಟಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಜೀರೋ ಮೈನ್‌ಟೆನೆನ್ಸ್, ನಾಯ್ಸ್ ಲೆಸ್ಸು, ಸೋ ಇದು ಇರಲಿ.

ಮೆಮೊರಿ ಮತ್ತು ಸ್ಟೀಡ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲು Cooking 3.0 ಮತ್ತು Hotlooks 7.7 ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿ.

ತಾಳ್ಮೆ ಇರಲಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ವೇರ್ ಅಂಡ್ ಟೇರ್ / Warmup ಆದಮೇಲೆ ಸ್ಕೂತ್ ಆಗಿ ರನ್ ಆಗುತ್ತೆ,

ಬೆಸ್ತ್ ಆಫ್ ಲಕ್.

- ಜಿ ನ ವೇಣು

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕೃ.ಕ.

ಚುನಾವಣೆಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ - ಕ್ಷಣ ಪ್ರೀತಿ ಕ್ಷಣ ದ್ವೇಷ - ಎನ್ನುವಂತಹ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಮಾದರಿಯದು. ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಸಂಗತಿ: ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ವಿಧಾನಸಭೆಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭ - ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಚುನಾವಣೆ ಬೇಡ. ಏನು ಅವಸರ, ಮತದಾರರ ಯಾದಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದಂತೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡೋಣ. ಚುನಾವಣೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯಲಿ ಏನು ಅವಸರ ಎನ್ನುವ ತಾಮಸ. ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಹಾಕಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ/ಪ್ರಭಾವದ ಮುಲಾಜಿಲ್ಲದೆ ಬಳಕೆ. ಆಗ ಬಿಜೆಪಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಮ ಪ್ರೀತಿ. ತಕ್ಷಣ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರಳಿನಿಂದ ಕೂಗಾಟ. ಕೊನೆಗೂ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದವು. ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಫಲಿತಾಂಶವೇ ಬಂದಿತು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕಕೂಡಲೇ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಜೆಪಿಯ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಪೂರ್ಣ ಬದಲು. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಸಭೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಿಎಂಸಿಯನ್ನು ಬೃಹತ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಸಭೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದವು. ಬಿಜೆಪಿ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ನೆಪಗಳು ಅಗಣತ. ಅಲ್ಲಿಬರ, ಇಲ್ಲಿಮಳೆ. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಡ್ಡಿ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ತೊಂದರೆ. ಕಾಲೇಜು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು, ಮೀಸಲಾತಿ ನೀತಿ ಈಗ ಬಜೆಟ್ ಮಂಡನೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ಅತಿ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ನೆಪದ ಆವಿಷ್ಕಾರ! ಆದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಈಗ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ. ತಕ್ಷಣ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಜಿ. ಯಾವುದೋ ದೇವರ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಇನ್ನು ಯಾರದೋ ಹಣ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್- ಬಿಜೆಪಿ ನಡುವಿನ ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಾಭ ದೆಹಲಿಯ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಲಾಯರುಗಳಿಗೆ!

★ ★ ★

ಹಿಂದೆಯೂ ವೈದ್ಯರಲ್ಲದ ಫಿಲಾಸಫಿಯ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಇದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆಗ ಇಂತಹವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಸಿಗೊಂದು ಕೊಸರಿಗೆ ಎರಡು ಎನ್ನುವಷ್ಟು ವೈದ್ಯರಲ್ಲದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು! ಈಗ ಪ್ರೊಫೆಸರುಗಳಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ಕಾಲು ಲಕ್ಷದ ಪಗಾರ. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಪ್ರೊಫೆಸರು ಪೀಠ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಇರಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಿಬಂಧನೆ. ಇದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ಬೆಂಗಳೂರು ಕರ್ನಾಟಕಗಳಂತಹ ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಪ್ರೊಫೆಸರುಗಳ manufacturing capacity ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರನ್ನು ಮೀರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯಂತೆ. ಈ ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಗುಲ್ಬರ್ಗ,

ಮಂಗಳೂರು, ಕುವೆಂಪು, ತುಮಕೂರು, ಕನ್ನಡ, ಮಹಿಳೆ, ಕೃಷಿ ಇಂಜಿನೀರಿಂಗ್, ಮೆಡಿಕಲ್, ಕಾನೂನು, ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ಹೈನುಗಾರಿಕೆ, ಸಂಗೀತ, ಜಾನಪದ, ಪಾರವಿಲ್ಲದ ಓಪನ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಭವ್ಯ ನೈವಾರ್ಯ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳು. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವೊಂದರಲ್ಲೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಂದು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಹೊಂದಿರುವ ಪಿಎಚ್‌ಡಿಗಳು! ಇವರುಗಳಿಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಲು ವಿಷಯಗಳು? ಉತ್ತರಕೊಡಲು ಮುಜುಗರವಾಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳದೇ ಇರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕ್ಷೇಮ. ಹಿಂದೆ ಆಗಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಅಪರೂಪಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕುವೆಂಪು, ಬೇಂದ್ರೆ, ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣ ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅಂತಹ ಸಾಹಿತಿ ಕಲಾವಿದರುಗಳಿಗೆ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಪ್ರತಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿ ಘಟಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲೂ ಅರ್ಧ ಡಜನ್, ಒಂದು ಡಜನ್ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವ ತವಕ. ಇದೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಎಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸೋಣ, ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೋ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೋ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಬಂದು ಆ ವಿವಿ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟು ಕೊಡಲು ನನ್ನನ್ನೂ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಆಸೆಯಿಂದ!

★ ★ ★

ಹತ್ತ ತಾಯಿಯೇ ಅಪಾರ ನೋವಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಗನ ದಯಾಮರಣಕ್ಕೆ ಸಹಕರಿಸಿರುವ ಒಂದು ಘಟನೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸುದ್ದಿಪುಟಕ್ಕೆ ತಂದಿದೆ. ದಯಾಮರಣ ಅಥವಾ ಇಚ್ಛಾಮರಣ-euthanasia ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸ್ಕಾಂಡನೇವಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಂತೆ. ಬೇರೆ ಒಂದೆರಡು ದೇಶಗಳು ಇದೇ ತರಹದ ಕಾನೂನು ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ ಅರ್ಧದಲ್ಲೇ ಹಿಂದೆ ಸರಿದಿವೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಇಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳ ಪರವಾಗಿ ಹಲವರು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಇಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನವರು ವಾಸಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾಹಿಲೆಯಿಂದ ಅಪಾರ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಎಂದಿಗೆ ಆ ಮರಣ ಬರುತ್ತದೋ ಈ ನೋವಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಆ ಮರಣ ಬೇಗ ಬರಲು ವೈದ್ಯಕೀಯ ನೆರವು ಕೊಡುವುದು ದಯಾಮರಣದ ಮುಖ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವಿರುವುದು ಇಂತಹವರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನೋವು ಹಾಗೂ ಅವರ ಕಾಯಿಲೆ ಗುಣವಾಗುವಂತಹದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು, ಅವರ ಮರಣದ ಇಚ್ಛೆಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ. ದಯಾಮರಣವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿರುವವರ ಮುಖ್ಯವಾದ ಜೀವ ಕೊಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಾನವನಿಗೆ ಜೀವ ತೆಗೆಯುವ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಾಗ ಯೋಚಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ.

**STATEMENT OF OWNERSHIP OF
APARANJI (KANNADA MONTHLY)
(SEE RULES AND FORM IV)**

1. Place of Publication : Bangalore
2. Periodicity of Publication : Monthly
3. Printer's Name : V.R. Nath
Nationality : Indian
Address : Ravi Graphics
49, 4th Cross. SSI Area
Rajaji Nagar
Bangalore -560010
4. Publisher's Name : Koravanji Aparanji Trust
Address : No 36, 6th Main Road
Malleswaram
Bangalore- 560003
5. Editor's Name : M.ShivaKumar
Nationality : Indian
Address : 36, 6th Main Road
Malleswaram
Bangalore 560003
6. Name and address of Individuals who own the Paper : Koravanji Aparanji Trust
36, 6th Main Road
Malleswaram
Bangalore 560003

I M.Shivakumar hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

1-3-2010
Bangalore

M. ShivaKumar
(Signature of the Publisher)

ಶರಲೇಖ, ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿ

- ಎನ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ನೀವುಗಳೆಲ್ಲರು ಕಥೆಯೊಂದಿಲ್ಲದೆ ಗಮ್ಮತ್ತು
ಶರಲೇಖನೆಂಬೊ ಪತ್ತೇದಾರನ ಚಾಲಾಕಿತನದ ಓಕ್ಕತ್ತು
ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಚೂಪು ಸೋಟಕೆ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಹೆಸರಿತ್ತು
ಈ ವಸ್ತಾದಿಗೆ ವತ್ಸನನೆಂಬೊ ವಾಸಾ ದೋಸ್ತಿಯ ನೆರವಿತ್ತು

ಒಮ್ಮೆ ವಸ್ತಾದನ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ವತ್ಸನ ಮಾಡುತ್ತ ಧಾವಂತ
ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಶರಲೇಖ ನುಡಿದ ವತ್ಸನನಿಗೆ ಹೀಗಂತ
ಎರಡು ಜೇಬಿನ ಒಳ ಚಡ್ಡಿಯನು ಧರಿಸಿಹೆ ನೀನು ಈಗಂತ,
ಮುಂದೆ ಕೆಂಪಿನ ಹಿಂದೆ ಹಸಿರಿನ ಬಣ್ಣವಿರುವುದು ಅದಕಂತ
ಬೆರಗಲಿ ವತ್ಸನ ಕೈಯನು ಮುಗಿದನು ಶರಲೇಖನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಶರಣಂತ
ಗಂಟುಬಿದ್ದನು ಶರಲೇಖನಿಗೆ, ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತು ಹೇಳಂತ
ನಗುತಲಿ ಶರಲೇಖ ನುಡಿದನು ಅವಗೆ, 'ಸೋಜಿಗವಲ್ಲವು ಈ ವಿಚಾರ
ನೋಡಿಕೊ ನಿನ್ನನು ನೀನೇ ತಿಳಿವುದು. ಧರಿಸಿಯೆ ಇಲ್ಲವೋ ನೀನು ಇಚಾರೆ!'

★ ★ ★

ತಿಂಗಳ ಇರುಳಲಿ ಸುಂದರ ಕಾಡಲಿ ಹೂಡಿದರೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಬಿಡಾರ
ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಲಿ ನಿದ್ರೆ ಹೋದರು ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಗಟ್ಟಿ ಗುಡಾರ
ಮಲಗಿರುವಂತೆ ನಟ್ಟಿರುಳಿನಲಿ ಕಣ್ಣನು ತೆರೆಯಲು ವತ್ಸನನು
ಬೆರಗಲಿ ಕಂಡನು ತಿಂಗಳ ಬಾನನು ಬೆಳ್ಳಿ ತಾರೆಗಳ ಹೊಳಪನ್ನು
'ಮೈಮನ ಮರೆಸುವ ಚೆಲುವಿನ ಈ ಪರಿ ನೋಡಲು ನಿನಗೇನನಿಸುವುದು?'
ಆದ ಸಂತೋಷವ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಶರಲೇಖನ ಅವನು ಕೇಳಿದನು
ಶರಲೇಖ ನುಡಿದನು 'ಕಂಡವು ಹೇಗೆ ಬಾನು ತಾರೆಗಳು, ಮಾಡು ವಿಚಾರ
ಕೊರೆಯುವ ಚಳಿಯಲಿ ನಿನಗೇ ತಿಳಿವುದು ಕದಿಯಲಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಗುಡಾರ.

ಅದೇ ಡೌಟು

ಮಗ: ಅಪ್ಪನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಏಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿ ನೀನು?

ತಾಯಿ: ಓ! ನಿನಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಶುರುವಾಯಿತೇನು?

आ नो भद्रा : क्रतवो यन्तु विश्वतः ।
 "Let Noble Thoughts Come To Us From Every Side"
 Rig Veda 1-29-1

Not for nothing are we considered

"One of the most preferred B-Schools..." !

Our enviable reputation as "One of the most preferred B-School in Bangalore", the Silicon Valley of India, has been a result of our strategic approach in imparting Management Studies. The distinct difference lies in our emphasis on the holistic development of the students while preparing them as Managers of tomorrow upholding Bharatiya Vidya Bhavan's values.

Two-year Full-Time Master of Business Administration (MBA) Course

Our student-centric facilities include:

*Aesthetically designed
Classrooms with
LCD & NET*

*Highly qualified
Faculty with Doctorate
& Industry experience*

- Corporate ambience
- 24-hours broadband Internet facility
- Extensive orientation programme
- Communication Skills
- Holistic approach through Yoga & Meditation

M. P. BIRLA INSTITUTE OF MANAGEMENT

Associate Bharatiya Vidya Bhavan

Approved by AICTE and Affiliated to Bangalore University
 #43, Race Course Road, Bangalore - 560 001 Karnataka

•Ph: 080-2235 4725, 2238 2798, 2238 9634, 2220 7742 •Fax: 080-2238 9635
 •E-mail: admissions@mpbim.com •Web: www.mpbim.com

**We are a
BHAVAN'S INSTITUTE**

Are you ready for the challenge?

**We won't just give you grades
We make you earn**

**We don't just
transfer knowledge
We make you yearn**

**We won't just teach you
We make you learn**

**We don't just
recommend you for a career
We make you deserve it**

आ नो भद्रा : क्रतवो यन्तु विश्वतः ।
 "Let Noble Thoughts Come To Us From Every Side"
 Rig Veda 1-29-1

**We are a
BHAVAN'S INSTITUTE**

Bhavan - Marshall MBA Program

- Courses taught by Doctorally qualified Professors mainly from Marshall University with current publications in refereed journals
- Two-year full time MBA course
- MBA Degree awarded by Marshall University
- Option of attending Marshall University's campus in the USA

Bharatiya Vidya Bhavan

offers an INTERNATIONAL MBA from

MARSHALL UNIVERSITY, USA

at its Campus #43, Race Course Road, Bangalore - 560 001 Karnataka

•Ph: 080-2237 0445 / 46 •Fax: 080-2237 0447 •E-mail: mba2@bhavan-marshall.org
 •Web: www.bhavan-marshall.org, •Web: www.marshall.edu

Mailing Date
5th of every month
Mailed at: MBC Bangalore GPO

CPMG/KA/BGW-544/2009-2011
RNI-KAR-KAN / 2005/ 15457

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,
Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,
Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>